தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் - பொருளியல்

(நன்றி இளம்பூரணம் - சிவலிங்கம்)

தொகுப்பும் பகுப்பும்

முனைவர் சொ. அருணன்

பொருளடக்கம்

பொருளியல் அறிமுகம்

தமிழ் இலக்கணம் ஐந்து வகைப்படும். அவை எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்பன. தமிழ் இலக்கணவரிசையில் முதலானதும் தமிழில் கிடைத்துள்ள பழைய நூல்களில் முன்னதுமாகிய தொல்காப்பியம் இதனை மூன்று வகையாகப் பாகுபடுத்தி அதிகாரங்களாக்கித் தருகின்றது. அவை எழுத்து, சொல், பொருள் என்பன. மூன்றாவதான பொருளதிகாரம் பொருளை ப் பேசுவதுடன், யாப்பு என்ற நிலையில் செய்யுளியலையும் அணி என்ற நிலையில் உவமவியலையும் அமைத்துள்ளது. எனவே தமிழ் இலக்கணப் பரப்பை முழுமையாகத் தொல்காப்பியம் உள்ளடக்கியுள்ளது எனல் போதரும்.

பொருள் என்ற நிலையில் தொல்காப்பியம் அகத்தையும் புறத்தையும் சுட்டுகின்றது. அகத்தை அகத்திணையியல், களவியல், கற்பியல் என்ற மூன்று இயல்களிலும் புறத்தை புறத்திணையியலிலும் பேசுகின்றது. அகம் புறம் என்ற இரண்டு பொருண்மைகளில் பேசவிடுத்த செய்திகளான எஞ்சியதைத் தொல்காப்பியம் பொருளியலில் பேசுகின்றது. அதனால் இந்த இயலை ஒழிபியல் என்றும் வழங்குவர் என்பர் இளம்பூரணர்.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் பொருளியல் ஐந்தாவது இயலாக அமைந்துள்ளது. முதலியல் அகம் பற்றிய பொதுச் செய்தியையும் இரண்டாவது இயல் புறம் பற்றிய செய்தியையும் மூன்றாவது இயல் கரணத்திற்கு முன்புள்ள களவு – வாழ்க்கையையும் நான்காவது இயல் கரணத்திற்குப் பின்புள்ள கற்பு வாழ்க்கையையும் அமைத்துள்ளன. அவற்றைத் தொடர்ந்த இயலாக இப்பொருளியல் அமைந்துள்ளது. தொல்காப்பியத்தின் இயல் வைப்பு முறையிலிருந்து பொருளியல் அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவான செய்தியை உள்ளடக்கிய இயலாக இருக்கக் கூடும் என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறது.

மேலும் இளம்பூரணர் கூற்றைக் கொண்டு நோக்குகையில் அந்த எண்ணம் வலுவடைகின்றது. தொல்காப்பியம் முழுமையாகக் கிடைக்கப்படவில்லை என்பது இளம்பூரணரின் எஞ்சியோர்க்கு மெஞ்சுதல் இலவே என்ற நூற்பாவின் உரை வழி (தொல்காப்பிய உரைவளம் பொருளதிகார அகத்திணையியல், ப. 362) அறிய முடிகின்றது. அதேபோன்று தொல்காப்பியப் பொருளியலில் புறம் தொடர்பான நூற்பாக்கள் இளம்பூரணர் காலத்தில் இருந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் இளம்பூரணர் காலத்திற்குப் பிறகு கிடைக்காமல் போயிருக்கக் கூடும்.

பொருளியல் வகைமைகள்

தொல்காப்பியப் பொருளியல் ஐந்து வகையான பொருண்மைகளைக் கொண்டது. அவை:

1. அகத்திணை மாந்தர்களின் பண்புகள் (தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலி, நற்றாய்)
2. அணி (இறைச்சி; உள்ளுறை)
3. காட்டலாகாப் பொருள்
4. மரபுகள்

5. வழுவமைதிகள்

என்பன.

அகத்திணை மாந்தர்களின் பண்புகள்

அகம் என்பது ஒத்த பண்பு கொண்ட ஒருவனும் ஒருத்தியும் தம்முள் கொள்ளும் அன்பு முறையாகும். அது புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைவது. அது தனித்த ஒருவருக்கு என்று சுட்டிக் கூறாத தன்மையைக் கொண்டது. மக்கள் யாவர்க்கும் பொதுவானது (அகத்திணையியல் 57), இந்த பண்புடைய தலைவன், தலைவி தொடர்பு முறையில் இடம் பெறுகின்ற மாந்தர்களை அகத்திணை மாந்தர் என்பர். அந்த வகையில் தலைவன் தலைவி, தோழி, செவிலி, நற்றாய் என்ற ஐவரின் பண்புகள் இங்கு இடம் பெற்றுள்ளன.

தலைவன்

களவுக் காலத்தில் தலைவியை முதன் முதலாகக் காணும்போது இவள் தெய்வ மகளோ என்று ஐயுற்று தலைவனுக்குக் கூற்று நிகழும். களவுக்காலத்தில் தலைவியைக் காணச் செல்லு கையிலும் சென்று திரும்புகையிலும் தேர், யானை குதிரை என்ற ஊர்திகளைப் பயன்படுத்தும் இயல்புடையவன் (17), தலைவியைத் தமரினின்று பெறுதற்கரிய காலத்தில் தலைவன் அன்பும் அறனும் இன்பமும் என்பவற்றை நினைக்காமல் வரைவிடை வைத்து பொருள்வயிற் பிரிவான்; அல்லது நாணத்தை விட்டு தமரிடம் முதியோரை விட்டு மகள் கேட்கலாம். சினம், பேதைமை, நிம்பிரி, நல்குரவு என்ற மெய்ப்பாடுகள் தலைவனுக்கு ஆகாது என்று விலக்கப்பட்டன (49). மேற்சுட்டிய நான்கு மெய்ப்பாடுகளும், யாதேனும் ஒரு பொருளைச் சிறப்பிக்கும் வகையில் வருதல் கூடும் (51) என்ற நிலையில் தலைவன் பண்புகள் வெளிப்படுகின்றன.

தலைவி

தலைவனைக் களவுக் காலத்தில் முதன்முதலாகக் காணுகையில் இவன் மாரனோ குமரனோ என்ற ஐயக் கூற்று தலைவிக்கு நிகழ்வதில்லை. தலைவிக்கு செறிவு (அடக்கம்) நிறைவு (அமைதி), செம்மை (மனம் கோடாமை), செப்பு (எடுத்துரைத்தல்), அறிவு, அருமை, அச்சம் என்ற குணங்கள் உண்டு(14). தலைவன் தனது பரத்தைமையை மறைக்கும்போது தலைவி மடனின்றி தான் அறிந்ததாகப் பேசுவாள் (15). தலைவிக்குரிய நாணத்தால் ‘தலைவன் ஊர்க்குப் போவோம் என்று கூறினாலும் போக மாட்டாள்.

தலைவன் தன்னை விட்டுப் பிரிவானோ என்றும், அம்பலும் அலரும் களவு வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்தி விடுமோ என்றும் அஞ்சுவது உண்டு. ஊடல் காலத்தில் தலைவனைவிட உயர்ந்தவளாக நடந்து கொள்வாள். தலைவன் வருவதாகக்கூறிச் சென்ற பருவம் தொடங்கும் போதே அப்பருவம் முடிந்துவிட்டது போலப் பேசுவதும் உண்டு. அவ்வாறு பேசுவது தலைவியின் மடன், வருத்தம், மருட்கை போன்ற காரணங்களால் ஏற்படுவதுண்டு என்ற வகையில் தலைவியின் பண்புகள் வெளிப்படுகின்றன.

தோழி

தோழிக்கு நாணம், மடன், செறிவு, நிறைவு, செம்மை, அறிவு அருமை என்ற பண்புகளுண்டு (6, 14) களவுக் காலத்தில் தலைவன் இரந்து குறையுறும் போது

அவனை நீக்கி நிறுத்தல் வேண்டிய வாய்மை கூறுதலும், பொய்மை கூறுதலும், நயத்தல் கூறுதலும், படைத்து மொழிதலும் தோழிக்கு உண்டு.

தலைவனுக்கு ஏற்பட்டுள்ள துன்பத்தைத் தோழி போக்குவாள். தலைவனை உயர்த்திக் கூறும் பண்பும் தோழிக்கு உண்டு. தலைவி அறத்தொடு நிற்றாலன்றி தோழி தானாக அறத்தொடு நிற்காள்(11), எளித்தல், ஏத்தல், வேட்கையுரைத்தல், கூறுதல், உசாதல், ஏ தீடு, தலைப்பாடு, உண்மை செப்பும் கிளவி என்ற வகையாக அறத்தொடு நிற்பாள் (12). என்ற வகையில் தோழியின் பண்புகள் வெளிப்படுகின்றன.

செவிலி

தலைவியோ தோழியோ அறத்தொடு நிற்பதற்கு முன்னமேயே தலைவியின் களவு வாழ்க்கையைக் குறிப்பால் உணரும் திறமையுடையவள் செவிலி, செவிலிக்குப் பால்கெழு கிளவி (பேசாதவற்றைப் பேசுவது போல் கருதிக் கூறுதல் முதலாயின) உண்டு.

நற்றாய்

தலைவி தலைவனோடு உடன் போக்கை மேற்கொண்டபின் அது பற்றிக் கனவு கண்டதாகக் கூறும் கூற்று நற்றாய்க்கு உண்டு (4) பால்கெழு கிளவியும் நற்றாய்க்கும் உண்டு (5) மேற்கண்ட முறையில் அகத்திணை மாந்தர்களின் பண்புகள் வெளிப்படுகின்றன.

இறைச்சி

உள்ளுறையின் வகைகளில் ஒன்றான உடனுறை உள்ளுறையை இறைச்சி என்பர்.

1. இறைச்சி உரிப்பொருளின் புறமாகிய நாடு, ஊர், துறை என்னும் கருப்பொருளின் அடைமொழியாய் வரும்
2. இறைச்சியில் பிறிதொரு பொருள் தோன்றும். அது பொருட்பகுதியை நன்கு ஆய்வோர்க்குப் புலனாகும். (33, 34)

என்ற இலக்கணத்தைக் கொண்டது. இறைச்சியான உள்ளுறை உவமத்தைப் போலப் பிறிதொரு பொருளோடு ஒத்து வந்து அதற்குப் பின்னர் மற்றும் ஓர் பொருள் அவாவப்பட்டதாக அமையும்.

ஒன்றேன் அல்லென் ஒன்றுவென் குன்றத்துப்

பொருகளிறு மிதித்த நெரிதாள் வேங்கை

குறவர் மகளிர் கூந்தற் பெய்ம்மார்

நின்று கொய மலரும் நாடனொடு

ஒன்றேன் தோழி ஒன்றினானே

என்ற செய்யுளில் இரண்டு களிறு - போரிட்டு ஒரு வேங்கை மரத்தை மிதிக்க அதனால் அம்மரம் சாய்ந்து, ஏறிக் கொய்ய வேண்டாமல் நின்றவாறே பூக்கொய்யும் அளவிற்குப் பூக்களைப் பூத்தது என்று கூறுவது வரவை உடன்படுவோரும் மறுப்போரும் ஆகிய இருவரும் சொற் போரிட அதனால் - தலைவன் அவமதிக்கப்பட்டு முன்பெல்லாம் களவில் அரியனாய் இருந்த தலைவன் இப்போது எளிதில் அருள் செய்வான் ஆயினான் என்ற பிறிது பொருளுடன் ஒத்து வந்து, ஆகவே

யான் உடன் போக்கை மேற்கொண்டேன் என்ற ஒன்றை அவாவி நின்றது. ஆதலின் இது இறைச்சியாயிற்று.

உள்ளுறை

ஒருவர் கூறுகின்ற சொற்குரிய வழக்கமான பொருளேயன்றி வேறும் ஒரு பொருள் அதனுள்ளே உறையுமாறு கூறுவது உள்ளுறை எனப்படும். அவை ஐந்து வகைப்படும் (46). அவை: உடனுறை, உவமம், சுட்டு, நகை, சிறப்பு என்பன. இவையன்றி மேலும் இன்பத்திடத்து உளதான உள்ளுறை, (47) மங்கல மொழி, அவையல் மொழி, மாறில் ஆண்மை சொல்லிய மொழி (48) என்ற நான்கையும் இணைத்துக் கூறியுள்ளார்.

உடனுறை

இதனை இறைச்சி என்ற மறு பெயரால் வழங்குவர். இது இறைச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

உவமம்

இதனைத் தொல்காப்பியம் அகத்திணையியலில் விளக்குகின்றது. (அகத்திணையியல் 51). 1. தெய்வம் ஒழித்த கருப் பொருள்களைக் கொண்டு அமையும். 2. புலவன் ஒரு பொருளை உள்ளத்தில் கருதிக் கொண்டு அப்பொருளோடு தொடர்புடைய பிற பொருளோடு ஒத்து முடிவதாக எண்ணி உரைப்பது உள்ளுறை என்ற இலக்கணத்தைக் கொண்டு அமையும். (எ.டு.)

வெறிகொள் இனச்சுரும்பு மேய்ந்ததோர் காவி

குறைபடுதேன் வேட்டும் குறுகும் - நிறைமதுச் சேர்ந்து

உண்டாகும் தன் முகத்தே செவ்வி உடையதோர்

வண்டா மரைபிரிந்த வண்டு.

தாமரையைப் பிரிந்த வண்டு காவிப்பூவின் தேனை விரும்பிச் செல்லும் என்று கூறப்படுகின்றது. இது புலவன் நினைத்த கருத்துக்கு ஒத்த உவமமாகும். இவ்வுவமத்திற்குள்ளே தலைவியைப் பிரிந்த தலைவன் பரத்தையரின் நலம் விரும்பிச் சென்றான் என்னும் புலவனின் கருத்து உறைகின்றது. எனவே இது உள்ளுறை உவமம்.

பொருளியல்

பொருள் அல்லனவும் பொருள் ஆமாறு உணர்த்தும் இயலாதலின் இவ்வியல் பொருளியல் என்னும் பெயரதாயிற்று.

பொருளல்லவாவன வழுக்கள் அவ்வழுக்களும் அகவொழுக்கத்தில் அமைக்கப்படுதலின் பொருளாயின அப்பொருள்களின் இலக்கணம் கூறும் இயல் பொருளியலாயிற்று

எழுத்ததிகாரத்தில் தொகை மரபு, உருபியல், உயிர் மயங்கியல், புள்ளிமயங்கியல், குற்றியலுகரப் புணரியல் ஐந்தியல்களும் சிறப்பாகப் புணர்ச்சி விதிகளைக் கூறினாலும்அதாவது செய்கை விதிகளைக் கூறினாலும் அவற்றுக்கு முன்னதாக அறிய வேண்டிய அமைக்க வேண்டிய கருவி விதிகளைக் கூறும் இயலைப் புணரியல்

எனப்பொதுப்படக் கூறியது போலவும், சொல்லதிகாரத்தில் வேற்றுமையியல் முதலாக எச்சவியல் ஈறாக உள்ள எட்டு இயல்களும் சொற்களை ஆக்கிக் கோடற்குரிய இலக்கணமே கூறினாலும் அவற்றின் வேறாக வழுக்களை அமைக்கும் இயலைக் கிளவியாக்கம் எனத் தனியாகக் கூறியது போலவும் அகஇலக்கணங்களைக் கூறும் அகத்திணையியல், களவியல், கற்பியல் ஆகிய இயல்கள் இருக்சவும் அவற்றின் வேறாகச் சில வழுக்களை அமைக்கும் இயலாகப் பொருளியலை அமைத்தார் ஆசிரியர் என்க, செய்யுளில் ஒரு கருத்தை விளக்க வரும் சொற்றொடர்கள் ஒன்றுபோல் இல்லாமல் மாறுபட்டுவரினும் பொருள் பொருத்தம் உற அமையும்; ஆனால் சொற்களின் விகுதி முதலிய உறுப்புகள் வேறுபடுதல் இல்லை என்று கூறுவர்.

இசை என்பது சொல்; அது சொற்றொடர்களுக்கு ஆகுபெயராய் வந்தது அசை என்பது அசை (பிரி) த்தல்; அது அசைக்கப்படும் விகுதி முதலியவற்றுக்கு ஆகி வந்தது சொல்லதிகாரத்துக் கூறப்பட்ட திணை, பால், - எண், இடம், மரபு என்னும் ஏழும்பற்றி வரும் வழுக்கள் யாவும் ஒரு தொடரில் அமைவன, இங்குக் கூறப்பட்ட இசை திரிதல் எனும் சொற்றொடர் வழு ஒரு கருத்தை விளக்கவரும் பல சொற்றொடர்களின் ஒழுங்கின்மையைக் குறிக்கும்.

சூத்திர நுவல் பொருள்

1. தொடர் மொழியில் பொருள் உணர்த்துகின்றது
2. ஒரு சால் காமப் பொருண்மை பற்றி நிகழும் கூற்று
3. காமம் இடையீடுபட்டுழிக் கனாக் காண்டல்
4. உடன் போக்கு நிகழ்ந்த காலத்தில் கனவு தாய்க்கும் உண்டு
5. பால் கெழுகிளவி நால்வர்க்கும் (தலைவி, தோழி, நற்றாய், செவிலி) உரியது
6. உயிர், நாண், மடன் நால்வர்க்கும் உரியது
7. தலைமகளுக்குரியதோர் திறம் உணர்த்துகின்றது
8. தலைவி தன் நாண் காக்குமாறு கூறுகின்றது
9. தலைவியின் மன இயல்பை உணர்த்துகின்றது
10. தலைவி மடன் காக்கும் இடத்தையும் சர்க்காத இடத்தையும் கூறுகின்றது.
11. தோழி அறத்தொடு நிற்கும் காலம் உணர்த்துகின்றது.
12. தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நிற்கும் பாங்கை உணர்த்துகின்றது.
13. செவிலியும் நற்றாயும் குறிப்பால் தலைவி யொழுக்கம் உணருமாறு கூறுகின்றது
14. பெண்டிர்க்குரியதோர் இயல்புணர்த்துகின்றது.
15. தோழி கூற்றில் கூறப்பட்ட சில கூற்றுக்குப் பயன் உணர்த்துகின்றது
16. தலைமகளுக்கும் தோழிக்கும் உரிய இயல்பு
17. தலைமகனுக்குரிய மரபை உணர்த்துகின்றது.
18. சொல் வேறுபட்டு பொருளுணர்த்தும் பாங்கைக் கூறுகின்றது

19. களவுக் காலத்தில் தலைமகளுக்குரியதோர் இயல்பு

20. தலைமகளுக்குரிய இயல்பு

21. அகமும் புறமுமாகிய ஒழுகலாறு பற்றிய செய்யுட்கு இன்றியமையாததோர் இயல்புணர்த்துகின்றது

22. உலக வழக்கைச் செய்யுளில் கூறும் முறைமையை உணர்த்துகின்றது.

23. செய்யுட்குரியதோர் பொருள் மரபு உணர்த்துகின்றது

24. அகத்திணை யொழுகலாற்றில் இடம்பெற்று வழங்கும் முறைப் பெயரொன்றின் இயல்புணர்த்து கின்றது

25. தோழி தலைவியுறுப்பினைத் தன்னுறுப்பாகக் கூறப் பெறுமென வழுவமைக்கின்றது.

26. இருவகை வழக்கினும் சொல்லுக்குப் பொருள் கொள்ளும் திறன் உணர்த்துகின்றது.

27. இன்பம் என்பது பற்றி வினக்குகின்றது

28. பரத்தையிற் பிரிவிற்கு உரியாரை உணர்த்துதல்

29. களவின்கண் தலைமகட்குரியதோர் மரபு உணர்த்துகின்றது

30. தலைமகட்கும் தோழிக்கு முரியதோர் திறன் உணர்த்துகின்றது.

31. கற்புக் காலத்துத் தலைமகட்குரியதோர் மரபு உணர்த்துகின்றது

32. தலைவனும் தலைவியும் ஒருவரை ஒருவர் புகழுமிடம் கூறுகின்றது.

33. இறைச்சியின் இலக்கணம் உணர்த்துகின்றது

34. இறைச்சியில் வேறு ஒரு பொருள் உணர்த்தும் பாங்கு

35. தலைமகள் பிரிவால் வருந்திய வருத்தத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்தும் பாங்கு

36. தலைமகட்குரியதோர் இயல்புணர்த்துதல்

37. தலைவியின் ஊடல் உள்ளடக்கம் கூறுகின்றது

38. தலைவி தலைவனின் பரத்தைமையை அறியும் வழியொன்று கூறுகின்றது.

39. தலைமகட்குரியதோர் மரபுணர்த்துகின்றது.

40. தலைவி பருவம் கண்டு ஆற்றாமையால் கூறும் கிளவியாமாறு கூறுகின்றது

41. களவுக் காலத்தில் தோழிக்குரியதோர் திறன் உணர்த்துகின்றது.

42. தலைமகனுக்கும் தலைமகளுக்கும் உரியதோர் மரபு உணர்த்துகின்றது.

43. தோழிக்குரியதோர் மரபு வழுக்காத்தலைக் கூறுகின்றது

44. தோழி உயர் மொழிக் கிளவி கூறுமாறு கூறுகின்றது

45. வாயில்கிளவி வெளிப்படையாக அமைதல் குறித்து

46. உள்ளுயாகும் முறையை உணர்த்துகின்றது

47. தலைவன் ஏற்குமாறு உள்ளுறைப் பொருளைக் கூறுதல்

48. உள்ளுறையில் அடங்கும் பிற பொருண்மைகள்

49. உள்ளுறையில் பிற பொருண்மைகள்

50. எழுத்து-சொல் மரபு உணர்த்துகின்றது

51. காட்டலாகாப் பொருளைக் கூறுகின்றது

52. பிற காட்டலாகாப் பொருளைக் கூறுகின்றது.

193.பொருள்

இசைதிரிந் திசைப்பினும் இயையுமன் பொருளே

அசைதிரிந் திசையா! என்மனார் புலவர். (1)

இசை என்பதற்குச் சொல் என்றும், அசை என்பதற்கு அசைக்கப்பட்ட (கட்டப்பட்ட) பொருள் என்றும் கொண்டார்

அவர் உரைத்தனவற்றை இசை திரிந்து இசைப்பினும் இயையும்மன் பொருளே என்னும் முதல் அடியிலேயே அமைத்து விடலாம் அசை திரிந்தியலா என்பதற்கு முன் கூறியவாறே கூறலாம்

194. காமக்கிளவி

நோயும் இன்பமும் இருவகை நிலையிற்

காமம் கண்ணிய மரபிடை தெரிய

எட்டன் பகுதியும் விளங்க ஒட்டிய

உறுப்புடை யதுபோல் உணர்வுடை யதுபோல்

மறுத்துரைப் பதுபோல் நெஞ்சொடு புணர்த்துஞ்

சொல்லா மரபி னவற்றொடு கெழீஇச்

செய்யா மரபில் தொழிற்படுத் தடக்கியும்

அவரவர் உறுபிணி தமபோற் சேர்த்தியும்

அறிவும் புலனும் வேறுபட நிறீஇ

இருபெயர் மூன்றும் உரிய வாக

உவம வாயிற் படுத்தலும் உவமம்

ஒன்றிடத் திருவர்க்கும் உரியபாற் கிளவி. (2)

துன்பமும் இன்பமுமாகிய இருவகை நிலைக்களத்தினையுடைய காமம் பற்றிய வரன்முறையான நிகழ்ச்சியில் ஒருவரையொருவர் காணாதபடி அல்லது அருகிருந்தும் முயக்கம் பெறாதப்டி இடையீடு வருதலால் அப்போது நகை முதலிய எட்டு மெய்ப்பாடுகளையும் வெளிப்படுத்தக் கூடிய உறுப்புகளையுடையது போலவும், உணர்வுடையது போலவும் தம்மை மறுத்துரைப்பது போலவும் இப்படித் தம் நெஞ்சொடு சேர்த்துக் கூற்று நிகழ்த்துதலும், சொல்லாடுதல் இல்லாத புள் விலங்கு முதலியவற்றொடு அவை சொல் நிகழ்த்துவன போலவும் தொழில் செய்யாத

அவற்றைச் செய்வன போலவும் அடக்கிக் கூற்று நிகழ்த்துதலும், அவரவரும் பிற பொருள்கள் உறும் நோயைத் தாம் உற்றது போல் சேர்த்துக் கூற்று நிகழ்த்துதலும் உவம இலக்கணம் பொருந்துமிடத்துத் தம் மன அறிவையும் ஐம்புலன்களையும் மேற்சொல்லிய நெஞ்சுக்கும் புள் விலங்கு முதலியவற்றுக்கும் உரியவாக வேறுபடுத்தி நிறுத்தி உவமப் பொருளும் உவமிக்கப்படும் பொருளுமாகிய இரு பெயர்சளும் உவமை நிலைக்களமாகிய வினை, பயன், பண்பு என்னும் மூன்றற்கும் உரியவாக உவமைப்படுத்திக் கூற்று நிகழ்த்தலும் ஆகியவை தலைவன் தலைவியராகிய இருவர்க்கும் உரிய அகப்பொருள் இலக்கணத்துப் பகுதியைச் சாரும் கூற்றுகளாம்.

" கொங்குதேர் வாழ்க்கை என்னும் குறுந்தொகைப் பாட்டில் சொல்லா மரபினதாகிய வண்டைநோக்கி அரிவை கூந்தலின் நீயறியும் பூக்களுள் நறியவும் உளவோ எனத் தலைவியைக்கூடிய பின் புணர்ச்சியின் - மகிழ்தலாகத் தலைவன் கூறியது காண்க.

அதுவே இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குமுன் முயக்கம் வேண்டி வண்டோச்சி மருங்கணைதல் நோக்கொடு சென்று வண்டினைப் பார்த்துத் தன்காமம் காரணமாக இவள் கூந்தலின் நீ அறியும் பூக்களுள் நறியவும் உளவோ எனத் தலைவன் கூறியதாகக் கொள்ளலும் ஆம், இதுநோய் காரணமாகக் கூறியதாம்

195. கனவு

கனவும் உரித்தால் அவ்விடத் தான (3)

இச்சூத்திரம் காமம் இடையீடு பட்டவழித் தலைவனும் தலைவியும் கனாக்காண்டலும் உண்டு என்றுரைப்பதாக இளம்பூரணர் கருதினார். பொதுவாகக் கனாக்காண்டலும் உரித்து என்கின்றது இச்சூத்திரம் என்றலே அமையும்

என் உறுதியழிந்த நெஞ்சத்தேனாய் அழுவேன் போலவும் உடனே அவன் வலைப்பட்ட மான்போல் பெரிதும் வருந்தினாய்; அது தவிர்க என்று சொல்லி என் காலடியில் தலை வணங்கிப் பணிவான் போலவும் கனாக்கண்டேன்.

196. தாயின் கனவு

தாய்க்கும் உரித்தாற் போக்குடன் கிளப்பிள் (4)

இச்சூத்திரத்தில் தாய் என்பது நற்றாயைக் குறிப்பதாக இளம்பூரணரும், செவிலித் தாயைக் குறிப்பதாக நச்சினார்க்கினியரும் கொண்டனர்

உடன்போக்கு நிகழ்ச்சியில் தலைவியைப் பற்றிக் கனவு காண வேண்டியவர் தோழி, நற்றாய், செவிலித்தாய் ஆகிய மூவர் தோழியானவள் தான் உடன்பட்டுத் தலைவன் தலைவியரை உடன்போகச் செய்தவளாதலின் - அதாவது தெளிந்த மனதுடையவளாதலின், வருத்தமிகுதியால் கனவு காண்டற்கில்லை நற்றாய் உடன் போய மகளைப் பற்றி அவள் தான் விரும்பிய ஒருவனுடன் போய நிலையில் கற்பு வழிப்பட்டாள் எனத் தெளிவு கொண்டு மகளைத் தேடுவதை விட்டு மனைக்கண் இருப்பவள் ஆதலின் அவளும் கனவு காண்டற்கில்லை செவிலியானவள் தலைவியைக் காத்தற்குரியவள்; உடன்போக்கால் மகளைக் காத்தல் தொழிலில் தவறினாள் ஆவாள் அத்தவறை எண்ணி வருந்தியும், நற்றாயினும் "தானே தலைவியிடம் அதிகம் பழகியவள் - வளர்த்தவள் ஆதலின், அவள் பிரிவு இவளுக்கே பெரிதும் வருத்தத்தைத் தருவது ஆதலின் பிரிவு எண்ணி வருந்தியும் துன்புறுவள் :

அதனால் செவிலிக்கே - கனவுகாண்டல் உண்டு இவ்வாறு காரணம் காட்டித் தரயெனப்படுவாள் இச்சூத்திரத்தில் செவிலியாவாள் என்றார், நச்சினார்க்கினியர்

197. நால்வர் கிளவி

பால்கெழு கிளவி நால்வர்க்கும் உரித்தே

நட்பின் நடக்கை யாங்கலங் கடையே (5)

இச்சூத்திரம் பால்கெழு கிளவி கூறுதற்குரியோர் யார் என்பது கூறுகின்றது அவர் நால்வர் ஆவர் பால் என்பது பக்கம் என்னும் பொருளது அது ஒரு பக்கம் என்னும் பொருளில் வந்தது தனக்கு மாறுபட்ட கருத்துடையான் ஒருவன் கூற்றை ' நீ கூறுவதும் ஒரு பக்கத்தில் சரிதான் என்று ஒருவன் கூறும்போது ஒரு பக்கம் என்பது பொருந்தாததாயினும் ஒருவாறு ஏற்புடையது என்ற கருத்தைத் தரும் அதுபோல இங்குப் பால்கெழு கிளவி என்பது 'ஒருவாறு இலக்கணத்தின் பக்கம் பொருந்தும் கூற்று என்னும் பொருளில் வந்தது நோயும் இன்பமும் (2) என்னும் சூத்திரத்துக் கூறிய பாற்கிளவி என்பதும் அதுவே அச்சூத்திரத்திற் கூறப்பட்ட நான்கு வகையான பாற்கிளவிகளுள் சொல்லுதலும் செய்தலும் இல்லாத புள், விலங்கு முதலியவற்றைச் சொல்வனவாகவும் செய்வனவாகவும் கூறும் பாற்கிளவி பற்றியது சூத்திரம் என்பதும் இளம்பூரணர் நச்சினார்க்கினியர் தரும் உதாரணங்களால் அறியலாம் அத்தகைய 'பால்கெழுகிளவி கூறுவதற்குரியார் நோயும் இன்பமும் (2) என்னும் சூத்திரத்தால் தலைவனும் தலைவியும் ஆவர் என்பதும் இச்சூத்திரத்தால் நால்வர் ஆவர் என்பதும் பெறப்படும் நால்வராவார் தலைவி, தோழி, நற்றாய், செவிலித்தாய் என்பவர் என்றார் இளம்பூரணர் அவர் தலைவி நோயும் இன்பமும் எனும் சூத்திரத்துக் கூறப்பட்டாள் ஆதலின் இங்கு நால்வர் என்றது மற்றை மூவரையே கூற வேண்டும் ஆயினும் அவளையும் சேர்த்தே நால்வர் எனக் கூறப்பட்டது என்றார்

அதற்கேற்ப இச்சூத்திரப் பொருள்,

"நட்பொடு ஒழுகுதலுடையாராகிய தோழியும் பாங்கனும்

அல்லாவிடத்துப் பால்கெழுகிளவி நால்வர்க்கும் உரியதாகும் என்பதாகும்

ஒரு சூத்திரத்தை இரு சூத்திரங்களாகப் பிரித்ததும் அதற்கேற்ப உரை கூறியதும் அத்துணைச் சிறப்புடையனவல்ல

198.நால்வர்க்குரிமை

உயிரும் நாணும் மடனும் என்றிவை

செயீர்தீர் சிறப்பின் நால்வர்க்கும் உரிய (6)

உயிரும் நாணமும் மடனும் என்று சொல்லப்படும் இவை குற்றம் நீங்கிய சிறப்புடைய தலைவி, தோழி, செவிலி நற்றாய் எனும் நால்வர்க்கும் போற்றப்படற் குரியன வாம் என்றவாறு இது பெரிதும் களவுக்கும் சிறுபான்மை கற்புக்கும் உரியதாகும் நால்வராவார் தலைவி, தோழி, செவிலி, நற்றாய் தலைவனால் தலைவிக்குக் களவுக் காலத்தில் உயிர்போம் அளவில் துயர் ஏற்படின் அதைக்காக்கவும் நாண்மடன் ஆகியவை நீங்கா,வாறு காத்தலும், உயிரினும் சிறந்தது நாணம்; அதனினும் கற்புச் சிறந்தது.ஆதலின் கற்பைக் காக்க நாண்மடங்களை நீங்க வேண்டின் நீங்கிக் காத்தலும் நால்வர்க்கும் உரிய செயல்களாம் அதன் காரணமாகவே தலைவி தோழிக்கும் தோழி

செவிலிக்கும் செவிலி நற்றாய்க்கும் நற்றாய் தன்னையர்க்கும் அறத்தொடு நிலை நிகழ்த்துவர் என்க கற்புக் காலத்தில் பரத்தையர்ப் பிரிவில் தலைவி ஆற்றியிருந்து உயிரைப் போற்றுதலும் தலைவனைத் தேடிப் பரத்தையர் சேரி செல்லாது நாணத்தையும் மடனையும் காத்தலும் நிகழும் தலைவியின் உயிரும் நாணமும் மடனும் தம்முடையனபோல் கொண்டு மற்றை மூவரும் காப்பர் இம்மூவரையல்லாப் பிற பெண்டிராயின் அவற்றைக் காவாமல் அம்பலாகவும் அலராகவும் தூற்றுவர்

தலைவியின் பொருளல்லா ஒழுக்கத்தை (களவு) ப் பொருளாகச் செய்ய இவற்றைக்காத்தலின் இச்சூத்திரமும் வழுவமைப்பாயிற்று

199. உணரும் உறுப்பு

வண்ணந் திரிந்து புலம்புங் காலை

உணர்ந்தது போல உறுப்பினைக் கிழவி

புணர்ந்த வகையாற் புணர்க்கவும் பெறுமே   (7)

இச்சூத்திரம் தலைவிதன் உறுப்புகள் உணர்வுடையன போலக் கூறவும் பெறும் என்கின்றது வண்ணம் திரிதலாவது உடம்பு பொலிவு வேறுபடுதல் களவில் தலைவன் கூட்டத்தால் மகிழ்ந்த நிலையில் உடல் பொலிவு பிரிந்தவழி யுளதாம் பசலைபரவுதல், மெலிதல் போலும் அழகுக் குறைவையே இங்குக் கொள்ளல் வேண்டும் புலம்புதல் - தனிமைப்பட்டு வருந்துதல், அடுத்த சூத்திரமும் இதனைக் காட்டும்

தலைவன் பிரிவால் வண்ணந்திரிந்து வேறுபட்டுக்காணப்படுவன கண், தோள், முலை என்னும் உறுப்புகளேயன்றிக் காது கூந்தல் மூக்கு போலும் உறுப்புகள் அல்ல என்பதையுணர்த்தப் ‘புணர்ந்தவகை என்றார் புணர்ந்தவகை யென்றதனால் கண் முதலியன உணர்ந்தனபோலக் கூறலேயன்றித் தலைவன் பால் செலவு வரவு உடையனபோலவும் கூறப்படும்.

" கண்ணும் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்

தின்னும் அவர்க்காணல் உற்று " (குறள் 1244)

200. கிழத்தியின் நிலை

உடம்பும் உயிரும் வாடியக் கண்ணும்

என்னுற் றனகொல் இவையெனின் அல்லதைக்

கிழவோற் சேர்தல் கிழத்திக் கில்லை (8)

இச்சூத்திரம் தலைவி தன் நாண் காக்குமாறு கூறுகின்றது தலைவன் பிரிவால் உடலுறுப்பும் உயிரும் பொலி என்ன துன்பம் உற்றன இப்படி வாடுவதற்கு எனத் தான் துன்பம் உறாதாள் போலப் பிரித்துக் கூறுதல் அல்லது, தலைவன் இருக்கும் இடம் சென்று தேர்தல் தலைவிக்கு இல்லை .

இதில் வருந்தாவுறுப்புகளை வருத்தமுற்றன போலக் கூறுவதும் தான் வருந்தாதவள்போல் காட்டலும் வழுக்களாய் அமைந்தன காதல் கூர்ந்த மாத்திரத்தில் கணவற் சேர்தலே வழுவாம்.

201. நெஞ்சோடு உசாவுதல்

ஒரு சிறை நெஞ்சோ டுசாவுங் காலை

உரிய தாகலும் உண்டென மொழிப (9)

ஓரிடத்துத் தனித்திருந்து தன்நெஞ்சொடு தலைவன் கூட்டம் வேண்டி உசாவும் காலத்தில் தலைவனைச் சேர்வல் எனக் கூறுதல் உரியதாதலும் தலைவிக்கு உண்டு என மொழிவர் புலவர் என்றவாறு

தலைவனைச் சேர்வேன் எனக் கூறுதலேயன்றிச் சேர்தல் இல்லை; சேரின் அது அகப்புறமாம்

நெஞ்சொடு உசாவுங்காலை உரியதாதலும் என்றமையால் "தோழியொடு உசாவுங் காலையும் கொள்ளப்படும் அதனால் உம்மை எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை உரியதாகாமையே பெரும்பான்மை என்பதால் எதிர் மறையுமாம் .

202. மடன்

தன்வயிற் கரத்தலும் அவள் வயின் வேட்டலும்

அன்ன இடங்கள் அல்வழி யெல்லாம்

மடனொடு நிற்றல் கடனென மொழிப. (10)

மடன் என்பது அறிந்தும் அறியாதது போன்றிருக்கும் குணம் மடன் அழிதலாவது அறிந்ததை அறிந்தேன் என வெளிப்படுத்துதல்

தன்வயிற் கரத்தலில் மடன் அழிதற்கு இளம்பூரணர் காட்டிய உதாரணத்தில் தலைவன் தன் புறத்தொழுக்கத்தை மறைக்க யான் புது யானை காண்பதற்காகச் சென்று தங்கினேன் என்று கூறத் தலைவி ஆமாம் அந்த யானை நல்ல அழகுடையதாயிருந்தது என்பதையும் யான் கேட்டேன் எனத் தான் அந்த யானை ஒரு பரத்தை என்பதை உணர்ந்ததாகக் கூறியது மடனழிந்ததாம்,

உரையாசிரியர் இருவரும் காட்டிய கவவுக்கை ... பெயர் தந்தேனே என்னும் தாரணத்தில் தலைவி தலைவனொடு வேட்கையிற் கூடியிருந்தபோது அவன் கை சிறிது நெகிழ்ந்ததாக அது அவனுக்குத் தன் அன்பின்மை காரணமாக நிகழ்ந்தது எனக்கொண்டு கூட்டத்தின் நீங்கினாள் அவன் பரத்தை யொழுக்கம் தான் அறிந்ததும் அறியாதாள் போல் அவனிடம் கூடியிருக்கும்போதே அறிந்தாளாகப் பெயர்ந்தது மடன் அழிந்ததாகும்

மடன் என்பது கொளுத்தக் கொண்டு (அறிந்து) கொண்டது விடாமை என்பர். தலைவன் தன்புறவொழுக்கத்தை மறைத்து யானை காணத் தங்கினேன்; குதிரையேறி வந்தேன் எனக் கூற அதைக் கொள்ளுதலாக இருக்க உடனே மறுத்துரைத்தது கொண்டது விடுதலாகும் .

203. அறத்தொடு நிற்றல்

அறத்தொடு நிற்குங் காலத் தன்றி

அறத்தியல் மரபிலன் தோழி என்ப (11)

அறத்தொடு நிற்றற்காகும் காலத்தில் அறத்தொடு நிற்றல் உரியதாதலேயன்றி அதற்கு முன்னர் அறத்தின் வழிச் செல்லும் முறைமையிலள் தோழி என்று கூறுவர் புலவர் என்றவாறு

அறத்து இயல்மரபாவது அறவழியில் நடக்கும் முறைமை தோழியானவள், முன்னுறவுணர்தல் குறையுறவுணர்தல் இருவரும் உள்வழி அயன் வரவுணர்தல் என்பனவற்றால் தலைவிக்கும் தலைவனுக்கும் உள்ள உறவை, உணர்ந்தவுடனோ தன்னால் கூட்டம் நிகழ்ந்த பின்னரோ அம்பலும் அலரும் தோன்றும் முன்னரோ, பின்னரோ, பிறர் வரைவு வேண்டி வருதலும் தாய் வெறியாட்டயர்தலும் நிகழ்வதற்கு முன்னரே தாய்க்கு அறிவிப்பது அவளின் கடனாய, அறம் அவ்வறத்தின் வழிச் செல்லாது வாளா இருப்பது வழு இச்சூத்திரம் அவ்வழுவை நிற்றல் வேண்டும் எனக் கூறுங்காலத்தோ அல்லது குறிப்பால் உணர்த்தும் காலத்தோ தான் தாய்க்குத் தோழி அறத்தொடு நிற்றல் வேண்டும் என அமைக்கின்றது .

204. தோழி அறத்தொடு நிற்றல்

எளித்தல் ஏத்தல் வேட்கை யுரைத்தல்

கூறுதல் உசாஅதல் ஏதீடு தலைப்பாடு

உண்மை செப்புங் கிளவியோடு தொகை இய

ஏழு வகைய என்மனார் புலவர் (12)

எளித்தல் - தலைவன் எளியனாகக் கூறுதல், ஏத்தல் அவனைஉயர்த்துக் கூறல், வேட்கை உரைத்தல் - அவனதுவேட்கை மிகுத்துரைத்துக் கூறல், கூறுதல் உசாதல்- தலைவியுந் தோழியும் வெறியாட்டிடத்தும் பிரிவிடத்தும் சில கூறுதற் கண்ணே தாமும் பிறருடனேவும் உசாவுதல், ஏதீடு - ஒருவன் களிறும் புலியும் நாயும் போல்வன காத்து எம்மைக் கைக்கொண்டானெனவும் பூத்தந்தான் தழை தந்தான் எனவும் இவை முதலிய காரணமிட்டுணர்த்தல், தலைப்பாடு - இருவருந் தாமே எதிர்ப்பட்டார் யான் அறிந்திலேனெனக் கூறுதல், உண்மை செப்புங்கிளவியொடு தொகைஇ என்று அவ்வாறனையும் படைத்து மொழியாது பட்டாங்கு கூறுதலென்னுங் கிளிவியோடே கூட்டி, அவ் எழுவகையை என்மனார் புலவர் - அத்தன்மைத்தாகிய எழு கூற்றையுடைய அறத்தொடு நிற்றலென்று கூறுவர் புலவர் என்றவாறு .

205. கிளவியால் வேட்கை உணர்தல்

உற்றுழி யல்லது சொல்ல லின்மையின்

அப்பொருள் வேட்கைக் கிளவியி னுணர்ப (13)

இச்சூத்திரம் செவிலியும் நற்றாயும் குறிப்பால் தலைவியொழுக்கம் உணருமாறு கூறுகின்றது

(இ - ள்) தலைவியின் ஒழுக்கத்தைச் சொல்லுதற்கு உற்ற இடத்திற் சொல்லுதலன்றிப் பிறவிடங்களில் தோழி தாய்க்குச் சொல்லுதல் இல்லையாதலின் தலைவிமாட்டு நிகழும் உடல் மெலிவு முதலியவற்றானே தாயர் இருவரும் தலைவியின் களவொழுக்கத்தைக் குறிப்பாள் உணர்வர் என்றவாறு .

உற்றுழி என்பதற்குத் தலைவிக்குக் காமம்மிக்கவழி என்பர் இளம்பூரணர் உணர்ப என்ற பன்மை தாயர் இருவரைக் குறிப்பதாகும் அப்பொருள்மேல் வேட்கை என்றது களவொழுக்கத்தில் தலைவிக்குண்டான வேட்கையை, அதாவது தலைவனை அடிக்கடிக்

காணும் வேட்கை பிரிவுக் காலத்தில் மிக்குக் காணப்படுவதாகும் அவ் வேட்கையைப் புலப்படுத்துவது தலைவியின் உடலுறுப்புகளின் வேறுபாடாதலின் கிழவியின் உணர்ப என்றார்

206. பெண்ணியல்பு

செறிவும் நிறைவும் செம்மையுஞ் செப்பும்

அறிவும் அருமையும் பெண்பா லான (14)

என் - எனின் இது பெண்டிர்க் குரியதோர் இயல்புணர்த்திற்று

(இ - ள்) செறிவு என்பது - அடக்கம் நிறைவு என்பது - அமைதி செம்மை என்பது - மனங்கோடாமை செப்பு என்பது - சொல்லுதல் அறிவு என்பது- நன்மை பயப்பனவுந் தீயை பயப்பனவும் அறிதல்,

அருமை என்பது - உள்ளக் கருத்தறிதலருமை இவை எல்லாம் பெண்பக்கத்தன என்றவாறு இதனாற் சொல்லியது மேற் சொல்லிய அறத்தொடு நிலைவகை இனிக் கூறுகின்ற வரைவுகடாதற்குப் பகுதியும் உண்மை வகையானும் புனைந்துரைவகையானும் கூறுங்கால் இவை பேதையராகிய பெண்டிர்க்கு இயையுமோ என ஐயுற்றார்க்குக் கூறப்பட்டது

207. வரைதல் வேட்கைப் பொருள்

பொழுதும் ஆறுங் காப்புமென் றிவற்றின்

வழுவி னாகிய குற்றங் காட்டலும்

தன்னை யழிதலும் அவனூ றஞ்சலும்

இரவினும் பகலினும் நீவரல் என்றலும்

கிழவோன் தன்னை வாரல் என்றலும்

நன்மையுந் தீமையும் பிறிதினைக் கூறலும்

புரைபட வந்த அன்னவை பிறவும்

வரைதல் வேட்கைப் பொருள என்ப (15)

என் - எனின் இது தோழி கூற்றிற் கூறப்பட்ட சில கிளவிக்குப் பயன் உணர்த்திற்று

(இ - ள்) தலைமகன் வருகின்ற பொழுதும் நெறியும் ஊரின்கட் காவலும் என்று சொல்லப்பட்டவற்றின் கண் வரும் தப்பினால் உளதாகுங் குற்றங் காட்டலும், தான் மனனழிந்து கூறலும், தலைமகட்கு வரும் இடையூறு கூறலும், தலைமகளைப் பகற் குறி விலக்கி இரவுக்குறி நீ வா என்றாலும், தலைமகனை வாராதொழியெனக் கூறலும், நன்மையாகவுந் தீமையாகவும் பிற பொருளை எடுத்துக் கூறலும், இத் தன்மையவாகிக் குற்றம் பயப்ப வந்த அத்தன்மைய பிறவும் புணர்ச்சி விருப்பமின்மையால் கூறப்பட்டனவல்ல; வரைதல் வேண்டும் என்னும் பொருளையுடைய என்றவாறு

இவையெல்லாந் தோழி கூற்றினுள் கூறப்பட்டன ஆயின் ஈண்டோதிய தென்னை எனின், அவை வழுப்போலத் தோற்றும் என்பதனைக் கடைப்பிடித்து அன்பிற்கு மாறாகாது ஒரு பயன் படவந்ததென உணர்த்துதலே ஈண்டு ஓதப்பட்ட தென்ப நன்மையுந் தீமையும் பிறிதினைக் கூறலும் என்பது நாடும் ஊரும் இல்லுங் குடியும்

என ஆண்டோ தப்பட்டது இவை வரைதல் வேட்கைப் பொருளவாமாறும் ஆண்டுக்காட்டப்பட்ட உதாரணத்தான் உணர்க .

208. வேட்கை மறுத்தல்

வேட்கை மறுத்துக் கிளந்தாங் குரைத்தல்

மரீ இய மருங்கின் உரித்தென மொழிப் (16)

இச்சூத்திரம் வரைதல் வேட்கையை வெளிப்படக் கூறுதலும் உண்டு என்கின்றது

(இ - ள்) வரைதல் வேட்கையை முற்சூத்திரத்துக் கூறியது போல, பொழுதும் ஆறும் காப்பும் என்றவற்றின் வழுவினாகிய குற்றம் காட்டல் முதலியவற்றால் குறிப்பினால் - கூறுதல் இன்றி வெளிப்படையாகவே கூறுதல் பொருந்தும் இடத்து உரியதாம் என்று கூறுவர் புலவர் என்றவாறு

பொருந்தும் இடம் என்பது களவொழுக்கம் நீட்டிக்கும் இடம் அன்றி வேறில்லையாதலின் அதுவேயாம்

வேட்கைமறுத்து என்பதற்கு வரைதல் வேட்கைப்பொருள் தருமாறு குறிப்பாற் கூறுதலை மறுத்து என இளம்பூரணர் கொண்டார்.

209. ஊர்தி

தேரும் யானையுங் குதிரையும் பிறவும்

ஊர்ந்தனர் இயங்கலும் உரியர் என்ப (17)

தலைவன் அரசிளங் குமரனாயின் அல்லது பெருஞ் செல்வனாயின் அவன் தேர் யானை குதிரை முதலிய ஊர்திகளுடைய கடிய விலங்குகள் ஓடும்படி விரையும் குதிரையைச் செலுத்தி நடு இரவில் வருவன் தலைவன் அரசிளங் குமரனாயின் அல்லது பெருஞ் செல்வனாயின் அவன் தேர் யானை குதிரை முதலிய ஊர்திகளுடையனாவன் ஆதலின் அவன் களவொழுக்கத்தில் ஒன்றையூர்ந்து வருவனோ எனின் வருதலும் உண்டு என்கின்றது இச்சூத்திரம்

அவ்வாறு ஊர்ந்து வந்து களவிற் கூடிச் செல்வனாயின் பலரும் அறியக்கூடும் ஆதலின் அவ்வாறு ஊர்ந்து வாராமையே பெரும்பான்மை என்பார் ஊர்ந்தனர் இயங்கலும் என உம்மை கொடுத்துக் கூறினார், இளம்பூரணர் இதனாற் சொல்லியது பெரியார் இவ்வாறு செய்வார் எனவும் கூறியவாறாம் பெரியார் என்றது. செல்வரை களவொழுக்கம் ஒழுகும் தலைவர் ஊர்திமுதலியன இன்றித் தனித்துச் செல்லுதலே களவு வெளிப்படாமைக்கு ஏதுவாம்

210. இலக்கணை

உண்டற் குரிய அல்லாப் பொருளை

உண்டன போலக் கூறலும் மரபே (18)

என் - எனின் இஃது ஒருசார் வழுவமைத்தலை நுதலிற்று

(இ - ள்) உண்டற்றொழிலுக் குரியவல்லாத பொருளை உண்டனவாகக் கூறலும் மரபென்றவாறு

பசலையால் உணப்பட்டுப் பண்டை நீ ரொழிந்தக்கால் (கலி .15)

எனவும்,

"நீலமுண்ட துகில் எனவும்

கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே இவையென்னைத்

தின்னு மவர்க்காணலுற்று (குறள் 1244)

எனவும் வரும்

இது சொல்லின்கட் கிடந்ததோ ரொழிபு இது, சொல்வேறுபட்டு பொருளுணர்த்தும்

வழுவமைக்கின்றது

211. காப்பு

பொருளென மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே

காப்புக் கைம்மிகுதல் உண்மை யான

அன்பே யறனே யின்ப நாணொடு

துறந்த ஒழுக்கம் பழித்தன் றாகலின்

ஒன்றும் வேண்டா காப்பி னுள்ளே (19)

இச்சூத்திரம் முன் இரண்டடிகளும் ஒரு சூத்திரமாகவும்

பின்னிரண்டடிகள் ஒரு சூத்திரமாகவும் இளம்பூரணர் உரையில் அமைந்தது.

பொருளென மொழிதலும் என்பதற்குத் தலைவன். களவுக்காலத்துக் காப்புக் கைம்மிக்கபோது பொருள் வயிற்பிரிய விரும்புகிறேன், எனக் கூறுதலும் எனவும் அன்பே அறனே.... காப்பினுள்ளே என்பதற்குக் காப்புக் கைம்மிக்கபோது அன்பும் அறனும் இன்பமும் நாணும் துறந்தவொழுக்கம் பழிக்கப்பட்டது ஆதலின் அவைகள் தலைவனுக்கு நீங்கப்பெறும் எனவும் உரை கூறி, இதனாற் சொல்லியது அன்பையும் அறத்தையும் இன்பத்தையும் நினைந்து வருந்தப் பெறான் எனவும், நாணத்தைக் கை விட்டுத் தமர்கொடுக்குமாறு முயல வேண்டும் என்பதூஉம் கூறியவாறாம் எனவும் கூறினார்

தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிவேன் என மொழிதலும் தோழி எமர்வரைவு மறுப்பது பொருள் வேண்டி என மொழிதலும் அப்போது தலைவன் அன்பு முதலியவற்றை விடுதல் தக்கது எனக் கோடலும் தோழி அன்பு முதலியவற்றைக் கொண்டு கூறுவது உலகம் பழித்ததன் றாதலின் அவை புலனெறி வழக்குக்குரியவாம் எனக் கோடலும் ஆம் என இரு கருத்தையும் பொருளாகக் கொள்ளலாம்

212.சுரவழி

சுரமென மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே (20)

இச் சூத்திரம் சுரத்தருமை கூறி விலக்குவது கூறுகின்றது

(இ - ள்) களவில் பொருள்வயிற் பிரியுங்கால் தலைவியையும் உடன் கொண்டு செல்க என்னும் தோழிக்குச் சுரத்தினது கடத்தற்கரிய நிலையைத் தலைவன் கூறி விலக்குதலும் கற்பில் தலைவன் பொருள் வயிற் பிரியக்கருதின் தோழியும் தலைவியும் நீ போகின்ற இடம் கொடிய சுரவழி (பாலைவழி) யுடையதாகும் ஆதலின்

போதற்கரிதாகும் எனக்கூறிவிலக்குதலும் ஆகிய கூற்றுகள் நீக்கும் நிலைமைய அல்ல என்றவாறு

213. செய்யுள் வழக்கு

உயர்ந்தோர் கிளவி வழக்கொடு புணர்தலின்

வழக்குவழிப் படுதல் செய்யுட்குக் கடனே (21)

அவ்வக் காலங்களில் உயர்ந்தோர் கூறும் கூற்றுகள் உயர் வழக்கொடு சேர்தலின் அவர் கூற்றுகளை செய்யுள் வழக்கில் படுத்துச் செய்யுள் செய்தல் செய்யுள் செய்வார்க்குக் கடப்பாடாகும் என்றவாறு

வழக்கெனப்படுவது உயர்ந்தோர் மேற்றே

நிகழ்ச்சி அவர்கட்டாகலான (மரபியல்) என வரும்மரபியற் சூத்திரம் வழக்காவதுயாது என விளக்குவது உயர்ந்தோர் செய்யும் செயல்கள் எல்லாம் அவர்கூறும் கூற்றெல்லாம் வழக்கு எனக் கொள்ளப்படும் என்பது அச்சூத்திரம் இச்சூத்திரம் அவ்வுயர்ந்தோர் கூறும் கூற்றுகள் உலகம் ஏற்கும் வழக்காக அமைதலின் அவற்றைச் செய்யுளில் அமைக்கலாம் என்கின்றது மரபியற் சூத்திரம் முறையான வழக்கைக் குறிக்கும் இச்சூத்திரம் வழுவாகக் காணப்படும் வழக்குகளும் உயர்ந்தோர் கூறின் செய்யுளில் அமைக்கப்படும் என்கின்றது .

214. வழக்காகாமை

அறக்கழி வுடையன பொருட்பயன் வரினே!

வழக்கென வழங்கலும் பழித்த தென்ப (22)

அகத்திலும் புறத்திலும் அறத்துக்கு அழிவு நேருமாறு மாறுபட்ட செயல்களும் கூற்றுகளும் பொருளும் இன்பமுமாகிய பயன் தரவரினும் அவை வழக்கே வழங்குதல் சான்றோரால் பழிக்கப்பட்டதேயாகும்"

இக்கருத்தை இளம்பூரணர் கூறி அகத்துக்கு அறக்கழிவுடையதாகப் பிறன்மனை நயத்தலைக் கூறி அது மறுக்கப்பட்டதற்கு

“எனைத் துணையராயினும் என்னாம் தினைத்துணையும்

தேரான் பிறனில் புகல் (குறள்) என்னும் குறளை உதாரணம் காட்டினார் புறத்துக்கு அறக்கழிவுடைய தற்கு உதாரணமாக

பழிமலைந்தெய்திய ஆக்கத்திற் சான்றோர்

கழி நல்குரவே தலை (குறள்)

என்னும் குறளைக் காட்டினார் .

215. நாண்நீங்காப் பொருள்

மிக்க பொருளினுட் பொருள் வகை புணர்க்க

நாணுத்தலைப் பிரியா நல்வழிப் படுத்தே (23)

மிக்க பொருளாவது மேற்கூறப்பட்ட அகப் பொருள் அப்பொருட்கண்ணும் நாண் நீங்காத, நல்வழிக்கட்படுத்துப் பொருள்வகை புணர்க்க என்றவாறு எனவே அற முதலாயின வழுவின் றாயினும் நாணழிய வரும் பொருண்மை புணர்த்தற்க என்றவாறு

" பிறர்நாணத் தக்கது தான் நாணா னாயின்

அறன் நாணத் தக்க துடைத்து (குறள் 1018)

என வரும்

216. முறைப் பெயர்

முறைப் பெயர் மருங்கினற் கெழுதகைப் பொதுச்சொல்

நிலைக்குரி மரபின் இருவீற்றும் உரித்தே (24)

முறைப் பெயர் பக்கத்திற் சேர்த்தற்குரிய நட்புரிமையுடைய இருபாற்கும் பொதுவான எல்லா எனும் சொல் விளிக்கும் நிலைக்குரிய முறைமையால் தலைவி தலைவன் எனும் இரு பகுதியினருக்கும் உரியதாம் என்றவாறு எல்லா என்னும் சொல் ஆண்பாலாரையும் பெண்பாலாரையும் நட்பு அன்புஉரிமை தோன்ற விளிக்கும் சொல்லாகும்

தந்தை தாய் முதலிய நேர்முறைப் பெயரின் நீக்குதற்கு முறைப் பெயர் என்னாது முறைப் பெயர் மருங்கின் என்றும், தந்தை தாய் தம்பி, தங்கை முதலியன ஒரு பாற்குரியனவாதலின் அவற்றை நீக்குதற்குப் பொதுச் சொல் என்றும் முறைப் பெயர்கள் முறைப் பெயரளவில் நிற்பனவன்றி நட்புரிமையைப் புலப்படுத்துவன வல்ல ஆதலின் கெழுதகைச் சொல் என்றும் கூறி எல்லா என்னும் சொல்லைக் குறிப்பிற் கொள்ளவைத்தார் ஆசிரியர் என்க

217. எம் எனும் உரிமை

தாயத்தின் அடையா ஈயச் செல்லா

வினைவயின் தங்கா வீற்றுக் கொளப்படா

எம்மென வரூஉங் கிழமைத் தோற்றம்

அல்ல வாயினும் புல்லுவ உளவே (25)

தந்தையின் பொருள் மகனுக்கு எனும் தாய முறையில் அடையப் பெறாதனவும் ஒருவர் ஈய வாராதனவும் ஈட்டுதல் தொழிலால் சேரா தனவும் பகை முதலிய வேறுபாட்டினால் கொள்ளப்படாதனவும் ஆகிய தலைவியின் உறுப்புகள், தோழியால் எனது எனக் கூறவரும் உரிமை நிலையுடையன அல்ல என்றாலும் புலனெறி வழக்கில் எனது எனக் கூறும் உரிமை நிலைக்குப் பொருந்துவன உளவாம் என்றவாறு

தலைவியும் தோழியும் வேறல்லராதலின் தலைவியின் பொருள்களை என் பொருள் என்னும் உரிமை தோழிக்குண்டு அவ்வகையில் தலைவியின் உறுப்புகளையும் தன் உறுப்புகளாகக் கூறுதல் உண்டோ எனின் இல்லை, அகவொழுக்கத்தில் தலைவன் தலைவியின் தோளில் தொய்யில் எழுதியதைக் குறிப்பதாயின் தோழி என் தோளில் நீ தொய்யில் எழுதினாய் எனக் குறிப்பதுண்டு இது உலக வழக்கில் இல்லாதது ஆனால் புலனெறி (செய்யுள்) வழக்கில் உள்ளது

218. வழக்கு

ஒருபாற் கிளவி ஏனைப்பாற் கண்ணும்

வருவகை தாமே வழக்கென மொழி (26)

உயர்ந்தோராகிய ஒரு பகுதியினர்க்குக் கூறப்பட்ட கிளவித் தொகைகள் எல்லாம் ஏனை அடியோர் வினைவலர் பாணன் பறையன் துடியன் கடம்பன் ஆகியோர்க்கும் வரும் வகை புலனெறி வழக்கு ஆகும் என்று கூறுவர் என்றவாறு

களவும் கற்பும் யாவர்க்கும் உரியனவாயினும் புலனெறி வழக்குக்கேற்ப உயர்ந்தார்க்குரிய வகையில் கிளவிகள் கூறப்பட்டன என்றாலும் மற்றையோர்க்கும் அவை புலனெறி வழக்கில் கூறப்படலாம் என்பது கருத்து,

மனையோள் மாட்டும் காமக்கிழத்தி மாட்டும் நிகழும் புணர்ச்சியும் பிரிவும் பிரிவும் ஊடலும் பரத்தையார் மாட்டு நிகழும் என இளம்பூரணர் கூறுகிறார்.

219. உயிர்க்கு இன்பம்

எல்லா உயிர்க்கும் இன்பம் என்பது

தான் அமர்ந்து வரூஉம் மேவற் றாகும் (27)

இன்பம் என்பது தான், எல்லாவுயிர்களுக்கும் மனம் விரும்பிப் பொருந்த வருகின்ற புணர்ச்சி நுகர்வுடையதாகும் என்றவாறு.

அமர்தல் விரும்புதல்; அது விரும்பி அமைதலை யுணர்த்திற்று, மேவல் + று = மேவற்று மேவல் ஆணும் பெண்ணும் கூடுதல்; அது கூடிப் பெறும் நுகர்ச்சியை யுணர்த்திற்று இதனால் புணர்ச்சி நுகர்வே இன்பம் எனப்படும் என்பதும் பிறவற்றால் வருவன மகிழ்ச்சியேயன்றி இன்பம் எனப்படா என்பதும் மகிழ்ச்சியை இன்பம் என்பது இலக்கணை என்பதும் பெறப்படும்

“மேவற்றாகும் என்றார் : என்பது ஆணும் பெண்ணுமாய்ப் போக நுகர்ந்து வருதலின் ஒருவனும் ஒருத்தியுமே இன்பம் நுகர்ந்தார் எனப்படாது அவ்வின்பம் எல்லா வுயிர்க்கும் பொதுவென்பதூஉம் அவை இருபாலாய் புணர்ச்சி நிகழ்த்தும் என்பதூஉம் கூறியதாயிற்று,

எனவே, அன்பின் ஐந்திணை ஒழுகலாற்றில் இன்பம் எனப்படுவது தான் எல்லாவுயிர்க்கும் பொதுப்படவுரிய புலன் நுகர்ச்சியாகிய இன்பம் என்ற அளவில் அமையாது மக்கட் குலத்தார் ஆணும் பெண்ணுமாய்த் தம்மிற் கூடி அளவளாவும் நிலைமைக் கண் அவர்தம் மன மணர்வின் கண் அன்பின் வழித் தோன்றும் காதல் இன்ப நுகர்ச்சியே ஈண்டு இன்பம் எனச் சிறப்பித்து உரைக்கப்படும் என்பதும் தெளியப்படும்.

220. வாயில் நால்வர்

பரத்தை வாயில் நால்வர்க்கும் உரித்தே;

நிலத் திரிபு இன்று அஃது’ என்மனார் புலவர்.(28)

என் – எனின், பரத்தையிற் பிரிவிற்கு உரியாரை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

பரத்தையர்மாட்டு வாயில் விடுதல் நான்கு வருணத்தார்க்கும் உரித்து; அவ்வழிப் பிரியும் பிரிவு நிலம் பெயர்தல் இல்லை என்றவாறு.

எனவே, தன்னூரகத்துஞ் சார்ந்தவிடமுங் கொள்க. நால்வர்க்கும் உரித்து என்றமையான் நான்கு வருணத்துப் பெண்பாலாரும், அவளொடு ஊடப்பெறுப என்றவாறுமாம்.

"யாரிவன் எங்கூந்தல் கொள்வான் இதுவுமோர்

ஊராண்மைக் கொத்த படிறுடைத்து". (கலித். 89)

என்பது பார்ப்பனி கூற்று.

"பெரியார்க், கடியரோ ஆற்றா தவர்".

221. களவில் தலைவிவவவவவவவவவவவவவ

ஒருதலை உரிமை வேண்டினும், மகடூஉப்

பிரிதல் அச்சம் உண்மையானும்,

அம்பலும் அலரும் களவு வெளிப்படுக்கும் என்று

அஞ்ச வந்த ஆங்கு இரு வகையினும்,

நோக்கொடு வந்த இடையூறு பொருளினும்,

போக்கும் வரைவும் மனைவிகண் தோன்றும். (29)

என் - எனின், இது களவின்கண் தலைமகட்குரியதோர் மரபு உணர்த்திற்று. ஒருதலையுரிமை வேண்டினும் என்பது - ஒரு தலையாகத் தலைமகள் உரிமை பூண்டலை வேண்டியவிடத்து மென்றவாறு.

மகடூஉப் பிரித லச்ச முண்மை யானும் என்பது - பிரிதற்கண் வரும் அச்சம் பெண்பாற்கு இயல்பாகு மென்றவாறு.

அம்பலும் அலரும் களவுவெளிப்படுக்கு மென்று அஞ்ச வந்த வாங்கிரு வகையினும் என்பது - களவொழுக்கத்தை வெளிப்படுக்குமென்று அஞ்சும்படியாக வந்த அம்பலும் அலருமாகிய இருவகையின்கண்ணும் என்றவாறு.

நோக்கொடு வந்த இடையூறு பொருளினும் என்பது - தலைமகன் வரவு பார்த்திருந்தவழி வந்த இடையூறாகிய பொருளின்கண்ணும் என்றவாறு.

அவையாவன:- தாய் துஞ்சாமை, நிலவு வெளிப்படுதல் முதலியன.

போக்கும் வரைவும் மனைவிகண் தோன்றும் என்பது - தலைமகனுடன் போதற் குறிப்பும் வரைவுகடாதற் குறிப்பும் மனைவிமாட்டுத் தோன்றும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"சிலரும் பலரும் கடைக்கண்1 நோக்கி

மூக்கின் உச்சிச் சுட்டுவிரல் சேர்த்தி

மறுகிற் பெண்டிர் அம்பல் தூற்றச்

சிறுகோல் வலந்தனள்2 அன்னை அலைப்ப3

அலந்தனென் வாழி தோழி கானற்

புதுமலர் தீண்டிய பூநாறு4 குரூஉச்சுவற்

கடுமா பூண்ட நெடுந்தேர் கடைஇ5

நடுநாள் வரூஉம் இயல்தேர்க் கொண்கனொடு

செலவயர்ந் திசினால் யானே

அலர்சுமந் தொழிகஇவ் அழுங்க லூரே." (நற்றிணை.149)

இது போக்குக்குறித்தது 'இரும்பிழி மகாஅர்' என்னும் பாட்டு வரைவு குறித்தது.

222. வருத்தமும் இரக்கமும்

வருத்த மிகுதி சுட்டும் காலை,

உரித்து' என மொழிப-'வாழ்க்கையுள் இரக்கம்'. (30)

என் - எனின். இது தலைமகட்குந் தோழிக்கு முரியதோர் திறன் உணர்த்திற்று.

வருத்தமிகுதியைக் குறித்தவழி மனைவாழ்க்கையுள் இரக்கம் உரித்தென்று சொல்லுவர் என்றவாறு.

எனவே, வருத்த மிகுதியைச் சுட்டாதவழி மனைவாழ்க்கையுள் இரக்கம் இன்றெனக் கொள்ளப்படும்.

"செல்லாமை உண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின்

வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை". (குறள். 1151)

"அன்பற மாறியாம் உள்ளத் துறந்தவள்

பண்பும் அறிதிரோ என்று வருவாரை

என்திறம் யாதும் வினவல் வினவிற்

பகலின் விளங்குநின் செம்மல் சிதையத்

தவலருஞ் செய்வினை முற்றாமல் ஆண்டோர்1

அவலம் படுதலும் உண்டு."

223. புலவியில் மனைவி உயர்வுவவ

மனைவி உயர்வும் கிழவோன் பணிவும்

நினையும் காலை, புலவியுள் உரிய. (31)

என் - எனின். கற்புக்காலத்துத் தலைமகட் குரியதோர் மரபு உணர்த்திற்று

தலைமகள் உயர்வும் தலைமகன் தாழ்வும் ஆராயுங் காலத்துப் புலவிக்காலத்து உரிய வென்றவாறு.

எனவே , ஒழிந்த ஊடல் துனியென்பனவற்றிற் குரியவாம் .

"ஒரூஉக் கொடி யியல் நல்லார் குரனாற்றத் துற்ற 1

முடியுதிர் பூந்தாது மொய்ம்பின வாகத்

தொடிய எமக்கு நீ யாரைப் பெரியார்க்கு

அடியரோ ஆற்றாதவர் ;

கடியர்நமக்கி யார்சொலத் தக்கார் மாற்று2

வினைக்கெட்டு வாயெல்லா வெண்மை யுரையாது கூறுநின்3

மாய மருள்வா ரகத்து :

ஆயிழாய் , நின்கண் பெறினல்லால் இன்னுயிர் வாழ்கல்லா

என்கண் எவனோ தவறு . "

224. கற்பின்கண் புகழ்ச்சி

நிகழ் தகை மருங்கின் வேட்கை மிகுதியின்

புகழ் தகை வரையார், கற்பினுள்ளே. (32)

என் - எனின். இதுவு மோர் மரபுணர்த்தியது.

கற்புக்காலத்து நிகழாநின்ற தகையின் பக்கத்து வேட்கை மிகுதியாற் புகழ்தலை நீக்கார் என்றவாறு.

களவுக்காலத்து நலம் பாராட்டிய தலைமகன் கற்புக் காலத்து மெழினலம்1 பாராட்டப்பெறும் என்றவாறு.

தகை என்பது அழகு. அதனைப் பற்றிப் புகழும் எனக் கொள்க.

"அணைமருள் இன்றுயில் அம்பணைத் தடமென்றோள்

துணைமலர் எழில் நீலத்2 தேந்தெழில் மலருண்கண்

மணமௌவல் முகையன்ன மாவீழ்வான் நிரை3 வெண்பல்

மணநாறு நறுநுதன் மாரிவீழ்4 இருங்கூந்தல்

அலர்முலை யாகத் தகன்ற அல்குல்

சிலநிரை வால்வளைச் செய்யா யோவெனப்

பலபல கட்டுரை பண்டையிற் பாராட்டி". (கலித். 14)

என வரும்

225. இறைச்சி

இறைச்சிதானே உரிப்புறத்ததுவே. (33)

இறைச்சிப் பொருளென்பது உரிப்பொருளின் புறத்தாகித் தோன்றும் பொருள் என்றவாறு.

அஃதாவது கருப்பொருளாகிய நாட்டிற்கும் ஊர்க்குந் துறைக்கும் அடையாகி வருவது.

"நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று

நீரினும் ஆரள வின்றே சாரற்

கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு

பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே". (குறுந். 3)

என்றவழி நாட்டிற்கு அடையாகி வந்த குறிஞ்சிப்பூவுந் தேனும் இறைச்சிப் பொருள் என்று கொள்க.

226. இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருள்

இறைச்சியின் பிறக்கும் பொருளுமார் உளவே,

திறத்து இயல் மருங்கின் தெரியுமோர்க்கே. (34)

என் - எனின் இஃது இறைச்சிப் பொருள்வயிற் பிறக்கும் பிறிதுமோர் பொருள் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) இறைச்சிப் பொருள்வயிற் றோன்றும் பொருளும் உள; பொருட்டிறத்தியலும் பக்கத்து ஆராய்வார்க் கென்றவாறு.

இறைச்சிப் பொருள் பிறிதுமோர் பொருள்கொளக் கிடப்பன வுங் கிடவாதனவு மென இருவகைப்படும். அவற்றிற் பிறிதோர் பொருள்பட வருமாறு:-

"ஒன்றேன் அல்லென் ஒன்றுவென் குன்றத்துப்

பொருகளிறு மிதித்த நெரிதாள் வேங்கை

குறவர் மகளிர் கூந்தற் பெய்ம்மார்

நின்று கொய்ய மலரு நாடனோடு

ஒன்றேன் தோழி ஒன்றி னானே"1 (குறுந். 208)

என்பது வரைவெதிர் கொள்ளாது தமர் மறுத்தவழித் தலைமகனோடு ஒன்றுமாறு என்னெனக்கவன்ற தோழிக்கு உடன்போதற் குறிப்பினளாய்த் தலைமகள் கூறியதாகலின் இதனுட் பொருகளிறென்றமையால் தலைமகள் தமர் தலைமகன் வரைவிற்குடன்படுவாரும் மறுப்பாருமாகி மாறுபட்டதென்பது தோற்றுகின்றது.

'பொருகளிறு மிதித்த வேங்கை' யென்றதனாற் பொருகின்ற விரண்டு களிற்றினும் மிதிப்ப தொன்றாகலின் வரைவுடன்படாதார் தலைமகனை யவமதித்தவாறு காட்டிற்று. 'வேங்கை நின்று கொய்ய மலரும்' என்றதனான். முன்பு ஏறிப்பறித்தல் வேண்டுவது இப்பொழுது நின்று பறிக்கலாயிற்று என்னும் பொருள் பட்டது. இதனானே பண்டு நமக்கரியனாகிய தலைமகன் தன்னை யவமதிக்கவும் நமக்கெளியனாகி யருள் செய்கின்றானெனப் பொருள் கொளக் கிடந்தவாறு காண்க.

227. வன்புறை

அன்புறு தகுவன இறைச்சியுள் சுட்டலும்,

வன்புறை ஆகும், வருந்திய பொழுதே. (35)

என்-எனின் இது இறைச்சிப் பொருளாற் பொருள் உணர்த்திற்று. படுவதோர்

(இ-ள்) அன்புறுதற்குத் தகுவன இறைச்சிப்பொருட்கண் சுட்டுதலும் வற்புறுத்தலாம் என்றவாறு. உம்மை தழீஇயிற்று. இறந்தது

"அடிதாங்கும் அளவின்றி அழலன்ன வெம்மையாற்

கடியவே கனங்குழாஅய் காடென்றார் அக்காட்டுள்

துடியடிக் கயந்தலை கலக்கிய சின்னீரைப்

பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிறெனவும் உரைத் தனரே 1 (கலி.11)

என்றது வற்புறுத்தற் குறிப்பு.

228. கிழவியைப் பாராட்டல்

செய் பொருள் அச்சமும் வினைவயின் பிரிவும்

மெய்பெற உணர்த்தும்-கிழவி பாராட்டே. (36)

என் - எனின் இது தலைமகட்குரியதோர் இயல்புணர்த்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரியுமிடத்து ஆறின்னா மையா னுளதாகிய அச்சமும் வினைவயிற் பிரியுங் காலத்தினுந் தலைவியைப் பாராட்டிப் பிரிதலினால், அப்பாராட்டினான் மெய் பெற வுணரும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுங் கடுத்துந்தாம்

அஞ்சியது ஆங்கே அணங்காகும் என்னுஞ்சொல்

இன்றீங் கிளவியாய் வாய்மன்ற நின்கேள்

புதுவது பன்னாளும் பாராட்ட யானும்,

இதுவொன் றுடைத்தென எண்ணி’"1 (கலி.24)

என்றமையாற் பாராட்டினால் தலைமகள் பிரிவு உணர்ந்தவாறு அறிக.

229. பரத்தையை ஏத்தல்

கற்புவழிப் பட்டவள் பரத்தைமை ஏத்தினும்,

உள்ளத்து ஊடல் உண்டு என மொழிப. (37)

என் - எனின் இதுவும் அது.

(இ-ள்) கற்புக் காரணமாகத் தலைமகனது பரத்தைமைக் குடன்பட்டாளே யாயினும், உள்ளத்தின்கண் ஊடல் நிகழும் என்றவாறு.

230. குறிப்புணர்தல்

கிழவோள், ’பிறள் குணம் இவை’ எனக் கூறி,

கிழவோன் குறிப்பினை உணர்தற்கும் உரியள். (38)

என் - எனின் இது தலைமகட்குரியதோர் இலக்கண முணர்த்து தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) தலைவி மற்றொருத்தி குணம் இத்தன்மையள் எனச் சொல்லித் தலைமகன் குறிப்பினை யறிதற்கு முரியள் என்றவாறு.

இது கற்பியலுட் கூறியதற் கிலக்கணம்.

'கண்டிகும் அல்லமோ கொண்கநின் கேளே

ஒள்ளிழை உயர்மணல் வீழ்ந்தென

வெள்ளாங் குருகை வினவு வோளே1

எனவரும்.பிறவு மன்ன (ஐங்குறு.122)

எனவும் பிறவும் அன்ன.

231. பரத்தையர் விழுமம் கழறல்

தம் உறு விழுமம் பரத்தையர் கூறினும்,

மெய்ம்மையாக அவர்வயின் உணர்ந்தும்,

தலைத்தாட் கழறல் தம் எதிர்ப்பொழுது இன்றே-

மலிதலும் ஊடலும் அவை அலங்கடையே. (39)

என் - எனின் இது தலைமகட்குரியதோர் மரபுணர்த்திற்று.

(இ-ள்) பரத்தையர் தாமுற்ற துன்பத்தினைத் தலைமகட்குக் கூறியவழியும் அவரிடத்துத் துன்பத்தை மெய்ம்மையாக உணர்ந்து வைத்துந் தலைமகன் மாட்டுக் கழறுதல் தலைவன் எதிர்ப்பட்ட பொழுது இல்லை, மகிழ்ச்சியும் புலவியும் அல்லாத காலத்து என்றவாறு.

என் - எனின் இது தலைமகட்குரியதோர் மரபுணர்த்திற்று.

(இ-ள்) பரத்தையர் தாமுற்ற துன்பத்தினைத் தலைமகட்குக் கூறியவழியும் அவரிடத்துத் துன்பத்தை மெய்ம்மையாக உணர்ந்து வைத்துந் தலைமகன் மாட்டுக் கழறுதல் தலைவன் எதிர்ப்பட்ட பொழுது இல்லை, மகிழ்ச்சியும் புலவியும் அல்லாத காலத்து என்றவாறு.

கூறினும் என்ற உம்மை எதிர்மறை. கூறாமை பெரும்பான் மை. அதனை ஐயப்படாது துணிதலான் மெய்ம்மையாக வென் றார். அதனைத் தலைமகன் வந்தவழிக் கூறுவாளாயின் தனக்குப் புணர்ச்சியிற் காதலில்லையாம்- சொல்லாளாயின் அவள் கூறியவதனாற் பயனில்லையாம். அதனைக் கலவியிறுதி யினும் புலவியினும் கூறப்பெறும் என்றவாறு.

'நின்னணங் குற்றவர் நீசெய்யும் கொடுமைகள்

என்னுழை வந்துநொந் துரையாமற் பெறுகற்பின்" (கலி.77)

எனப் புலவியிற் கூறியவாறு காண்க.

232. கையறு கிளவி

பொழுது தலைவைத்த கையறு காலை,

இறந்த போலக் கிளக்கும் கிளவி,

மடனே, வருத்தம், மருட்கை, மிகுதியொடு,

அவை நாற் பொருட்கண் நிகழும்' என்ப. (40)

என்-எனின் இது பருவம் வந்துழித் தலைமக்ட் குரியதோர் வழுக்காத்தலை நுதலிற்று.

(இ-ள்) பொழுது தலைவைத்த லாவது-யாதானுமொரு பருவத்தைக் குறித்தவழி யப்பருவம் இருதிங்களை யெல்லையாக வுடைத்தாயினும் அது தோற்றிய வழி என்றவாறு.

கையறு காலை என்பது-இது கண்டு செயலற்றகாலை என்ற வாறு.

இறந்த போலக் கிளத்த லாவது-அக்காலந் தேன்றிய பொழுது கழிந்தது போலக் கூறுதல்.

மடனே வருத்தம் மருட்கை மிகுதியொடு அவை நாற் பொருட்கண் நிகழும் என்ப என்பது-அவ்வாறு கூறுதல் அறியா மையானாதல் வருத்தத்தானாதல் மயக்கத்தானாதல் அக் காலத்துக்குரிய பொருள் மிகத் தோன்றுதலானாதல் என இந் நான்கு பொருளானும் நிகழும் என்றவாறு.

சிறுபொழுதாயின் யாமங் கழிவதன் முன்னர்க் கூறுதல். எனவே இவ்வாறு வருஞ் செய்யுள் காலம் பிழைத்துக் கூறுகின்ற தல்ல என்றவாறு.

உதாரணம்

"பொருகடல் வண்ணன் புனைமார்பில் தார்போல்

திருவில் விலங்கூன்றித் தீம்பெயல் தாழ

வருது மெனமொழிந்தார் வாரார்கொல் வானம்

கருவிருந்து ஆலிக்கும் போழ்து›1 (கார்நாற்1)

இது பருவங்கண்டவழி வாரார்கொல் என்றமையால் இறந்த போலக் கிளந்தவாறாயிற்று. பிறவு மன்ன.. இதுவுமோர் மரபு வழுவமைத்தல்.

233. தோழி கூற்று

இரந்து குறையுற்ற கிழவனைத் தோழி

நிரம்ப நீக்கி நிறுத்தல் அன்றியும்,

வாய்மை கூறலும், பொய் தலைப்பெய்தலும்,

நல் வகையுடைய நயத்தின் கூறியும்,

பல் வகையானும் படைக்கவும் பெறுமே. (41)

என் - எனின் களவுக் காலத்துத் தோழிக்குரியதோர் திறன் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) இரந்து குறையுற்ற தலைமகனைத் தோழி நிரம்ப நீக்கி நிறுத்தலன்றி மெய்மை கூறுதலும் பொய்ம்மை கூறுதலும் நல்வகையுடைய நயத்தினாற் கூறியும் பல்வகையானும் படைத்து

மொழிந்து சொல்லவும் பெறும் என்றவாறு.

உதாரணம் களவியலுட் காட்டப்பட்டனவுள்ளுங் நல்வகையுடைய நயத்திற்குச் செய்யுள்:

"வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளையும் பலவே

அவையினும் பலவே சிறுகருங் காக்கை

அவையினும் அவையினும் பலவே குவிமடல்

ஓங்கிரும் பெண்ணை மீமிசைத் தொடுத்த

தூங்கணங் குரீஇக் கூட்டுவாழ் சினையே1

இது மடலேறுவல் என்ற தலைவனைப் பழித்து அருளுடையீ ராதலான் மடலேறுவது அரிது என நயத்திற் கூறியது.

இதுவுமோர் மரபுவழுவமைத்தவாறு.

234. ஆடவனின் கிளவி

உயர்மொழிக் கிளவி உறழும் கிளவி;

ஐயக் கிளவி ஆடுஉவிற்கு உரித்தே. (42)

என்-எனின் தலைமகற்குந் மரபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று. தலைமகட்கும் உரியதோர்

(இ-ள்) உயர்த்துச் சொல்லுதற்குரிய கிளவி தலைமகற்குந் தலைமகட்கும் ஒத்தகிளவி; ஐயக்கிளவி, தலைமகற்கே உரித் தென்றவாறு.

தலைவிமாட்டு ஐயக்கிளவி யின்றென்றவாறாம். அதனாற் குற்றமென்னை யெனின், தெய்வமென்று ஐயுறுங்கால் அதனை முன்பு கண்டறிவாளாதல் வேண்டும். காணாமையின் ஐயமிலள் என்க. இனி உயர்த்துச் சொல்லுதல் உளவாம்.

"அவன்மறை தேஎம் நோக்கி மற்றிவன் மகனே தோழி யென்றனள்" (அகம். 48)

என்பது உயர்த்துச் சொல்லியவாறு.

தலைவன் உயர்த்துச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:-

"மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்

காதலை வாழி மதி" (குறள்.1118)

பிறவு மன்ன. ஐயக்கிளவி களவியலுட் கூறப்பட்டது.

235. தோழியின் உரன்

உறுகண் ஓம்பல் தன் இயல்பு ஆகலின்,

உரியதாகும், தோழிகண் உரனே. (43)

என் எனின் இது தோழிக்குரியதோர் மரபுவழுக் காத்தலை நுதலிற்று.

(இ-ள்) தலைமகற் குற்றதுன்பம் பரிகரித்தல் தோழி இயல் பாகலின் அவட்குரியதாகும் அறிவு என்றவாறு.

அதனானே யன்றே:

பால்மருள் மருப்பின் உரல்புரை பாவடி’

என்னும் பாலைக்கலியுள்,

"கிழவர் இன்னோர் என்னாது பொருள்தான்

பழவினை மருங்கிற் பெயர்புபெயர் புறையும்’1 (கவி. 21)

எனக் கூறினாள் என்று கொள்க.

236. உயர்மொழி

உயர் மொழிக் கிளவியும் உரியவால் அவட்கே. (44)

(இ-ள்) உயர்த்துச் சொல்லுங் கூற்றும் உரித்து தோழிக்கு என்றவாறு.

"தாமரைக் கண்ணியைத் தண்நறுஞ் சாந்தினை

நேரிதழ்க் கோதையாள் செய்குறி நீவரின்

மணங்கமழ் நாற்றத்த மலைநின்று பலிபெறூஉம்

அணங்கென அஞ்சுவர் சிறுகுடி யோரே”1 (கலி.52)

என்பது உயர்த்துச் சொல்லியவாறு.

237. வெளிப்படைக் கிளவி

வாயிற் கிளவி வெளிப்படக் கிளத்தல்

தா இன்று உரிய, தம்தம் கூற்றே. (45)

என் - எனின் வாயில்கட்குரியதோர் மரபு உணர்த்துதல் நுத லிற்று.

(இ-ள்) தத்தங் கூறுபாட்டினான் வாயில்கள் கூறுங் கிளவி வெளிப்படக் கிளத்தல் கேடின்றி யுரிய வென்றவாறு.

தத்தங் கூறாவது அவரவர் சொல்லத்தகுங் கூறுபாடு. ஆனு ருபு தொக்கு நின்றது. எனவே வாயில்களல்லாத தலைமகளும் நற்றாயும் மறைத்துச் சொல்லப் பெறுவர் என்றவாறு.

வருகின்ற சூத்திரம் மறைத்துச் சொல்லும் உள்ளுறை சொல் லுகின்றாராதலின், அவ்வுள்ளுறை வாயில்களை விலக்கியவாறு. இவர் மறைத்ததனாற் குற்ற மென்னை? இவர் குற்றேவல் முறைமையராதலானும் கேட்போர் பெரியோர் ஆதலானும் வெளிப்படக் கூறாக்காற் பொருள் விளங்காமையானும் அவ்வாறு கூறினால் இவர் கூற்றிற்குப் பயனின்மையானும் வெளிப்படவே கூறும் என்சு.

238. உள்ளுறை

உடனுறை, உவமம், சுட்டு, நகை, சிறப்பு, எனக்

கெடல் அரு மரபின் உள்ளுறை ஐந்தே. (46)

என் - எனின் , உள்ளுறையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உடனுறையும் உவமமும் சுட்டும் நகையும் சிறப்பும் எனக் கெடலரு மரபினை உடைய உளளுறை ஐந்து வகைப்படும் என்றவாறு.

உள்ளுறையாவது பிறிதொரு பொருள் புலப்படுமாறு நிற்பதொன்று. அது கருப்பொருள் பற்றி வருமென்பது அகத்திணையியலுள் (அகத்திணை.50) கூறப்பட்டது.

உடனுறையாவது உடனுறைவ தொன்றைச் சொல்ல , அதனாலே பிறிதொரு பொருள் விளங்குவது.

"விளையா டாயமொடு வெண்மணல்1 அழுத்தி

மறந்தனம் துறந்த காழ் முளை யகைய

நெய்பெய் தீம்பால் பெய்தினிது வளர்ப்ப3

நும்மினுஞ் சிறந்தது நுவ்வை யாகுமென்று

அன்னை கூறினள் புன்னையது சிறப்பே

அம்ம நாணுதும் நும்மொடு நகையே

விருந்திற் பாணர் விளரிசை கடுப்ப

வலம்புரி வான்கோடு நரலும் இலங்குநீர்த்

துறைகெழு கொண்கநீ நல்கின்

நிறைபடு நீழற் பிறவுமா ருளவே." (நற்றிணை.172)

இதனுள் 'புன்னைக்கு நாணுதும் ' எனவே, அவ்வழித் தான் வளர்த்த புன்னையென்றும் , 'பல்காலும் அன்னை வருவள் ' என்றுடனுறை கூறி விளக்கியவாறு. பிறவுமன்ன.

உவமம் என்பது உவமையைச் சொல்ல உவமிக்கப்படும் பொருள் தோன்றுவது.

"வெறிகொள் இனச்சுரும்பு மேய்ந்ததோர் காவிக்

குறைபடுந்தேன் வேட்டும் குறுகும் - நிறைமதுச் சேர்ந்து

உண்டாடும் தன்முகத்தே செவ்வி உடையதோர்

வண்டா மரைப்பிரிந்த வண்டு." (தண்டி. 53 உரை)

இது வண்டைக் கூறுவாள் போலத் தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிவு கூறுதலின் உள்ளுறையுவமம் ஆயிற்று.

சுட்டு என்பது ஒரு பொருளைச் சுட்டிப் பிறிதோர் பொருட்படுதல்.

"தொடிநோக்கி மென்தோளும் நோக்கி அடிநோக்கி

அஃதாண்ட வள்செய் தது." (குறள். 1279)

இதனுள் இப் பூப்பறிப்பேமாயின் வளைகழன்று தோள் மெலிய நடத்தல் வல்லையாக வேண்டும் என ஒரு பொருள் சுட்டி தந்தமை காண்க.

நகையாவது நகையினாற் பிறிதொரு பொருளுணர நிற்றல்.

"அசையியற் குண்டாண்டோ ரேஎர்யான் நோக்கப்

பசையினள் பைய நகும்." (குறள்.1098)

இதனுள் நகையினாற் பிறிதோர் குறிப்புத் தோன்றியவாறு காண்க.

சிறப்பு என்பது இதற்குச் சிறந்தது இஃது எனக் கூறுவதுனானே பிறிதோர் பொருள் கொளக் கிடப்பது.

239. இன்பம்

அந்தம் இல் சிறப்பின் ஆகிய இன்பம்

தன்வயின் வருதலும் வகுத்த பண்பே. (47)

என் - எனின். இதுவும் உள்ளுறைப் பாற்படுவதோர் பொருள் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

அந்தமிலாத சிறப்பினாகிய வின்பத்திடத்து உள்ளுறைப் பொருண்மை வருதலும் வகுத்த இயல்பு என்றவாறு.

'அந்தமில் சிறப்பு' என்பது மேன்மேலுஞ் சிறப்புச் செய்தல்.

"நுண்எழில் மாமைச் சுணங்கணி ஆகம்தம்

கண்ணொடு தொடுத்தென நோக்கியும் அமையார்என்

ஒண்ணுதல் நீவுவர் காதலர் மற்றவர்

எண்ணுவ தெவன்கொ லறியேன் என்னும்". (கலித். 4)

என்றவழி, இன்பத்தின்கண்ணும் பிறிதோர் பொருள் உண்டென்பது தோற்றுகின்றது.

240. மங்கலமொழி முதலியன

மங்கல மொழியும், வைஇய மொழியும்,

மாறு இல் ஆண்மையின் சொல்லிய மொழியும்,

கூறிய மருங்கின் கொள்ளும்' என்ப. (48)

என்-எனின். இதுவும் உள்ளுறைப் பாற்படுவதோர் சொல் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

மங்கலமொழி முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவும் உள்ளுறைப் பாற்படும் என்றவாறு.

மங்கலமொழியாவது - மங்கலத்தாற் கூறுஞ்சொல். அது செத்தாரைத் துஞ்சினர் என்றல்.

அவையல் மொழியாவது இடக்கரடக்கிக் கூறுதல். அது கண் கழீஇ வருதும் என்றல்.

மாறிலாண்மையிற் சொல்லிய மொழியாவது ஒருவனைச் சிங்கம் வந்த தென்றாற்போற் கூறுவது.

அவையெல்லாஞ் சொல்லாற் பொருள்படாமையின் உள்ளுறைப் பாற்படும். இன்னும் இவ்வாற்றாற் பொருள் கொள்ளுமாறு 'ஒல்லுவ தொல்லும்' என்னும் புறப்பாட்டினுள் (புறம்.166) 'நோயில ராகநின் புதல்வர்' எனவும் 'சிறக்கநின்னாளே' எனவும் வரும் மங்கலச் சொல் கெடுக என்னும் பொருள் பட்டவாறு காண்க.

"இதுவுமோர் ஊராண்மைக் கொத்த படிறுடைத்து" (கலித். 89) என்றது தீயொழுக்கம் ஒழுகினாய் என இடக்கரடக்கி அவையல் மொழியால் ஒழுக்கக் குறைபாடு கூறியவாறு.

241. சிறப்பொடு வருவன

சினனே, பேதைமை, நிம்பிரி, நல்குரவு,

அனை நால் வகையும் சிறப்பொடு வருமே. (49)

என் - எனின். மெய்ப்பாட்டியலுள் நடுவண் ஐந்திணைக்குரிய தலைமக்கட் காகாதன எடுத்தோதுகின்றா ராகலின், அவற்றுள் ஒருசாரன ஒரோவிடத்து வருமென்பது உணர்த்திற்று.

இச் சூத்திரம் எதிரது நோக்கிற்று.

சினமும் பேதைமையும் நிம்பிரியும் நல்குரவும் என்று சொல்லப்பட்ட அந்நான்கு வகையும் யாதானும் ஒரு பொருளைச் சிறப்பித்தல் காரணமாக வரும் என்றவாறு.

"கொடியியல் நல்லார் குரல் நாற்றத் துற்ற

முடியுதிர் பூந்தாது மொய்ம்பின வாகத்

தொடிய வெமக்குநீ யாரை பெரியார்க்கு

அடியரோ ஆற்றா தவர்." (கலித். 88)

இதனுள் 'தொடிய எமக்கு நீ யாரை' என்பது சினம்பற்றி வரினும் காமக் குறிப்பினாற் புணர்ந்த தலைமகள் கூறுதலின் அவள் காதலைச் சிறப்பிக்க வந்தது.

"செவ்விய தீவிய2 சொல்லி அவற்றொடு

பைய முயங்கிய அஞ்ஞான்று அவையெல்லாம்

பொய்யாதல் யான்யாங் கறிகோமற் றைய". (கலித் . 16)

என்பதனுள் 'யான்யாங் கறிகோ' என ஏதம்பற்றி வந்த பிரிவாற்றாமையைச் சிறப்பிக்க வந்தது.

"அகனகர் கொள்ளா அலர்தலைத் தந்து

பகல்முனி வெஞ்சுரம் உள்ளல் அறிந்தேன்

மகனல்லை மன்ற இனி" (கலித். 19)

என்பதனுள் தலைவி 'மகனல்லை' எனல் நிம்பிரியாகிய வெதுப்புப்பற்றி வந்தது.

இதுவும் பிரிவாற்றாமையைச் சிறப்பிக்க வந்தது,

"உடுத்தும் தொடுத்தும் பூண்டுஞ் செரீஇயுந்

தழையணிப் பொலிந்த ஆயமொடு துவன்றி

விழைவொடு வருதி நீயே இஃதோ

ஓரான் வல்சிச் சீரில் வாழ்க்கைப்

பெருநலக் குறுமகள் வந்தென

இனிவிழ வாயிற் றென்னும் இவ்வூரே"3 (குறுந். 295)

இதனுள் 'ஓரான் வல்சிச் சீரில் வாழ்க்கை' எனத் தலைமகன் செல்வக் குறைபாடு கூறிப் 'பெருநலக் குறுமகள் வந்தென விழவாயிற் றென்னுமவ்வூர்' என்றமையான் நல்குரவு

பற்றித்தலைமகனைச் சிறப்பிக்க வந்தது. இச் சூத்திரத்தினுள் வரைந்து கூறாமையின் தலைவியுந் தலைவனுந் தோழியுஞ் செவிலியுங் கூறப்பெறுவர் என்று கொள்க.

242. சொல் - எழுத்து மரபு

அன்னை', 'என்னை,' என்றலும் உளவே;

'தொல் நெறி முறைமை சொல்லினும் எழுத்தினும்

தோன்றா மரபின' என்மனார் புலவர். (50)

என் - எனின். இதுவுமொருசார் மரபுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

அன்னை என்னை என்று சொல்லுதலும் உள; அவை முன்புள்ளார் சொல்லிப்போந்த முறைமை. அவை தாம் சொல்லினானும் சொல்லிற் கங்கமாகிய எழுத்தினானும் பொருள் தோன்றாத மரபினையுடைய என்றவாறு.

எழுத்தென்பது எழுத்தாகப் பிரித்தாற் படும் பொருள் வேறுபாடு. இவை அகத்தினும் புறத்தினும் வரும் .

"ஒரீஇ ஒழுகு மென்னைக்குப்

பிரியலென் மன்யான் பண்டொரு காலே". (குறுந். 203)

என்பது தலைமகள் தலைமகனைக் கூறியது.

"அன்னாய் இவனோர் இளமா ணாக்கன்" (குறுந். 33)

என்பது தோழிக்குக் கூறியது.

"என்னை முன் நில்லன்மின் தெவ்விர் பலரென்னை

முன்னின்று கன்னின் றவர்". (குறள். 771)

"என்னை புற்கை யுண்டும் பெருந்தோ ளன்னே." (புறம். 84)

இவையும் 'என்றலும்' என்ற வும்மையால் நிகரனவுங் கொள்க.

"எந்தைதன் உள்ளங் குறைபடா வாறு"

என வரும்.

243. காட்டலாகாப் பொருள்

ஒப்பும் உருவும் வெறுப்பும் என்றா,

கற்பும் ஏரும் எழிலும் என்றா,

சாயலும் நாணும் மடனும் என்றா,

நோயும் வேட்கையும் நுகர்வும் என்று, ஆங்கு

ஆவயின் வரூஉம் கிளவி எல்லாம்

நாட்டிய மரபின் நெஞ்சு கொளின் அல்லது,

காட்டலாகாப் பொருள' என்ப. (51)

என் - எனின். மேற் பொருட்பாகுபாடு முதல் கருவுரிப் பொருளென உணர்த்தி அவற்றின் பாகுபாடு இத்துணையும் ஓதினார். அவற்றுட் பாகுபடுத்திக் காட்டலாகாதன சிலபொருள் கண்டு அவற்றைத் தொகுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

ஒப்புமுதலாக நுகர்ச்சி யீறாக அவ்வழி வருஞ் சொல்லெல்லாம் நாட்டின் வழங்குகின்ற மரபினானே பொருளை மனத்தினான் உணரினல்லது மாணாக்கர்க்கு இது பொருள் என வேறுபடுத்தி யாசிரியன் காட்டலாகாத பொருளையுடைய என்றவாறு.

ஒப்பாவது தந்தையையொக்கும் மகன் என்பது. அவ்விருவர்க்கும் பிறப்பு வேறானவழி ஒப்பாகிய பொருள் யாதென்றார்க்கு இதுவெனக் காட்டலாகாமையின், அவ்விருவரையுங் கண்டான். அவ்வொருவ ரொருவரை ஒக்குமது பிறனொருவன் மாட்டுக் காணாமையிற்றானே யப்பொருண்மையை உணரும் என்பது.

உரு என்பது - உட்கு. அது பயிலாத பொருளைக் கண்டுழி வருவதோர் மன நிகழ்ச்சி. இவருட்கினார் என்றவழி மனத்தினான் உணரக் கிடந்தது.

வெறுப்பு என்பது - செறிவு. அது அடக்கங்குறித்து நின்றது; அவரடக்கமுடையர் என்றவழி அதுவும் மனத்தினான் உணரக் கிடந்தது.

2கற்பு என்பது - மகளிர்க்கு மாந்தர்மாட்டு நிகழும் மன நிகழ்ச்சி. அதுவும் மனத்தான் உணரக் கிடந்தது.

ஏர் என்பது - தளிரின்கண் தோன்றுவதோர் பொலிவுபோல எல்லா வுறுப்பினும் ஒப்பக்கிடந்து கண்டார்க் கின்பத்தைத் தருவதோர் நிறவேறுபாடு. அது எல்லா வண்ணத்திற்கும் பொதுவாகலின் வண்ணம் அன்றாயிற்று. இது வண்ணம் பற்றி வரும். 'இவன் ஏருடையன்' என்றால் அதுவும் மனங்கொளக் கிடந்தது.
எழில் என்பது - அழகு. அது மிக்குங் குறைந்தும் நீடியும் குறுகியும் நேர்தி உயர்ந்தும் மெலிதாகியும் வலிதாகியும் உள்ள உறுப்புக்கள் அவ்வளவிற் குறையாமல் அமைந்தவழி வருவதோர் அழகு. இதுவும், 'அழகியன்' என்றவழி அழகினைப் பிரித்துக் காட்டல் ஆகாமையின் ஈண்டோதப்பட்டது.

சாயல் என்பது - மென்மை. அது நாயும் பன்றியும் போலாது மயிலுங் குயிலும் போல்வதோர் தன்மை. அதுவும் காட்டலா காமையின் ஈண்டோதப்பட்டது.

நாண் என்பது - பெரியோர் ஒழுக்கத்து மாறாயின செய்யாமைக்கு நிகழ்வதோர் நிகழ்ச்சி. அதுவும் காட்டலாகாது.

மடம் என்பது - பெண்டிர்க் குள்ளதோர் இயல்பு. அது உய்த்துணர்ந்து நோக்காது கேட்டவாற்றாலுணரும் உணர்ச்சி. அதுவும் காட்டலாகாது.

நோய் என்பது - துன்பம். இவன் துன்பமுற்றான் என்றவழி அஃதெத்தன்மையது என்றார்க்குக் காட்டலாகாமையின் அதுவும் ஈண்டோதப்பட்டது.

3வேட்கை என்பது - யாதானும் ஒன்றைப் பெறல்வேண்டுமெனச் செல்லும் மன நிகழ்ச்சி. இவன் வேட்கையுடையான் என்றவழி அஃது எத்தன்மை என்றார்க்குக் காட்டலாகாமையின் ஈண்டோதப்பட்டது.

ஆவயின் வரூஉங் கிளவியெல்லாம் என்றதனான் அன்பு அழுக்காறு பொறை அறிவு என்பனவும் இவைபோல்வனவுங் கொள்க. இவையெல்லாம் அகத்திணை புறத்திணை இரண்டிற்கும் பொது. இவை காட்டலாகாப் பொருள்வாயின் இல்பொருண்மேற் சொன்னிகழ்ந்த வென்றாலோ எனின். இது மேற்கூறப்பட்ட பொருள் பொருளென்பது

அறிவித்தல். அவை உள்பொருள் என்பது வருகின்ற சூத்திரத்தான் உரைப்ப.

244. காட்டலாகாப் பொருள்

இமையோர் தேஎத்தும் எறி கடல் வரைப்பினும்

அவை இல் காலம் இன்மையான. (52)

என் - எனின் இதுவும் மேற்கூறப்பட்ட பொருள் பொருள் என்பது அறிவித்தலை நுதலிற்று.1

(இ-ள்) தேவருலகத்தினும் கடல் சூழ்ந்த வுலகத்தினும் மேற்சொல்லப்பட்ட பொருள் இல்லாத காலம் இன்மையான் உள் பொருளாம் என்றே கொள்ளப்படும் என்றவாறு.